2024/2747

8.11.2024

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (EU) 2024/2747

ze dne 9. října 2024,

kterým se zavádí rámec opatření týkající se mimořádných situací na vnitřním trhu a odolnosti vnitřního trhu a kterým se mění nařízení Rady (ES) č. 2679/98 (akt pro odolnost a mimořádné situace na vnitřním trhu)

(Text s významem pro EHP)

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na články 21, 46 a 114 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru [1],

s ohledem na stanovisko Výboru regionů [2],

v souladu s řádným legislativním postupem [3],

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Minulé krize, zejména první dny krize způsobené onemocněním COVID-19, ukázaly, že volný pohyb zboží, osob a služeb na vnitřním trhu a jeho dodavatelské řetězce mohou být vážně zasaženy. To může mít důsledky pro přeshraniční obchod mezi členskými státy, a tím vytvářet překážky bránící řádnému fungování vnitřního trhu. Kromě toho během těchto krizí buď zcela chyběly vhodné nástroje pro řešení krizí a koordinační mechanismy, nepokrývaly všechny nezbytné aspekty vnitřního trhu nebo neumožnily včasnou a účinnou reakci na tyto krize.

(2) V počáteční fázi krize způsobené onemocněním COVID-19 členské státy vytvořily překážky bránící volnému pohybu na vnitřním trhu a zavedly různá opatření týkající se dodávek zboží a služeb, které měly kritický význam nebo byly nezbytné pro reakci na krizi; tyto překážky a opatření nebyly vždy odůvodněné. Opatření přijatá Komisí *ad hoc* za účelem obnovení fungování vnitřního trhu, která se zakládala na existujících pravidlech, nebyla dostatečná. Unie nebyla dostatečně připravena zajistit účinnou výrobu, nákup a distribuci krizově relevantního nezdravotnického zboží, jakým byly osobní ochranné prostředky. Opatření k zajištění dostupnosti krizově relevantního nezdravotnického zboží během krize způsobené onemocněním COVID-19 byla nutně reaktivní. Krize způsobená onemocněním COVID-19 odhalila rovněž nedostatečnou výměnu informací a nedostatečný přehled o výrobních kapacitách v celé Unii, jakož i zranitelná místa související s dodavatelskými řetězci uvnitř Unie a globálními dodavatelskými řetězci.

(3) Kromě toho měla nekoordinovaná opatření omezující volný pohyb osob zvláštní dopad zejména na odvětví, která potřebují mobilní pracovníky, včetně příhraničních a přeshraničních pracovníků, kteří během krize způsobené onemocněním COVID-19 sehráli na vnitřním trhu nezastupitelnou úlohu.

(4) Rada si prostřednictvím integrovaných opatření pro politickou reakci na krize (IPCR) mohla vyměňovat informace a koordinovat některá opatření v souvislosti s krizí způsobenou onemocněním COVID-19, zatímco členské státy jednaly v jiných situacích samostatně. Opatření Komise ovšem byla o několik týdnů opožděna vzhledem k tomu, že v rámci celé Unie neexistovala opatření pro pohotovostní plánování a nebylo dostatečně zřejmé, na který vnitrostátní orgán se obrátit za účelem nalezení rychlých řešení dopadu krize na vnitřní trh. Kromě toho vyšlo najevo, že nekoordinovaná omezující opatření přijímaná členskými státy ještě více zhorší dopad krize na vnitřní trh. Ukázalo se, že je třeba uzavřít ujednání mezi členskými státy a orgány, institucemi a jinými subjekty Unie, pokud jde

[1] Úř. věst. C 100, 16.3.2023, s. 95.
[2] Úř. věst. C 157, 3.5.2023, s. 82.
[3] Postoj Evropského parlamentu ze dne 24. dubna 2024 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku) a rozhodnutí Rady ze dne 26. září 2024.

o pohotovostní plánování, koordinaci a spolupráci na technické úrovni a výměnu informací. Kromě toho vyšlo najevo, že absence účinné koordinace mezi členskými státy vedla k ještě většímu nedostatku zboží a vytvořila další překážky volného pohybu služeb a osob.

(5) Organizace zastupující hospodářské subjekty uvedly, že hospodářské subjekty neměly dostatečné informace o omezeních volného pohybu ani o opatřeních členských států zavedených v reakci na krizi způsobenou onemocněním COVID-19. To bylo dáno mimo jiné nedostatečnou transparentností ze strany orgánů členských států, neznalostí hospodářských subjektů, kde tyto informace získat, jazykovými omezeními a administrativní zátěží vyplývající z provádění opakovaných šetření ve všech členských státech, zejména vzhledem k neustále se měnícímu regulačnímu prostředí. Pro tento nedostatek informací nemohly hospodářské subjekty činit informovaná obchodní rozhodnutí ohledně rozsahu svých možností uplatňovat během této krize své právo na volný pohyb nebo pokračovat v přeshraničních obchodních operacích. Je nezbytné zlepšit dostupnost informací o omezeních volného pohybu a opatřeních pro reakci na krizi na vnitrostátní úrovni i na úrovni Unie.

(6) Navzdory počáteční nedostatečné koordinaci sehrála pravidla vnitřního trhu klíčovou úlohu při zmírňování negativního dopadu krize způsobené onemocněním COVID-19 a při zajištění rychlého oživení hospodářství Unie, konkrétně tím, že znemožnila neodůvodněná a nepřiměřená vnitrostátní omezení, která byla součástí jednostranných reakcí členských států, a že vytvořila silnou pobídku pro nalézání společných řešení, čímž podporovala solidaritu.

(7) Události související s krizí způsobenou onemocněním COVID-19 upozornily na to, že Unie musí postupovat koordinovaně a musí se lépe připravit na možné budoucí krize, zejména s ohledem na pokračující účinky změny klimatu a z nich vyplývající přírodní katastrofy, jakož i na globální hospodářskou a geopolitickou nestabilitu. Mezi další krize, které vyžadují rychlejší reakci, aby se zamezilo překážkám volného pohybu na vnitřním trhu a aby se zabránilo vážnému narušení dodavatelských řetězců, jež jsou nezbytné pro zachování činností na vnitřním trhu, patří například lesní požáry, zemětřesení nebo rozsáhlé kybernetické útoky. Skutečnost, že takové krize představují výjimečné a náhlé události mimořádné povahy a rozsahu, znamená, že takové události jsou dosti neočekávané. Vzhledem k tomu, že není známo, jaký druh krize se závažným dopadem na vnitřní trh a jeho dodavatelské řetězce by mohl v budoucnu nastat, je nezbytné zajistit nástroj, který by byl použitelný na širokou škálu krizí s dopadem na vnitřní trh.

(8) Dopad krize na vnitřní trh může bránit fungování vnitřního trhu dvěma způsoby. Může vytvářet překážky bránící volnému pohybu nebo může způsobit narušení dodavatelských řetězců. Narušením dodavatelských řetězců se může prohloubit nedostatek zboží a služeb na vnitřním trhu a zbrzdit výroba, což vede k dalším překážkám obchodu a narušení hospodářské soutěže mezi členskými státy a mezi soukromými subjekty, a tím k narušení řádného fungování vnitřního trhu. Narušení dodavatelských řetězců může rovněž vést ke vzniku nebo pravděpodobnému vzniku rozdílných vnitrostátních opatření, která mají řešit problémy dodavatelských řetězců, což povede k aktivaci režimu mimořádné situace na vnitřním trhu. Toto nařízení by se mělo těmito typy dopadů na vnitřní trh zabývat a zavést opatření, která zamezí překážkám bránícím volnému pohybu nebo narušením dodavatelských řetězců, jež způsobují nedostatek krizově relevantního zboží nebo služeb.

(9) Aby se zabránilo zbytečné administrativní zátěži členských států, měly by být incidenty, které byly ohlášeny prostřednictvím ad hoc upozornění pro účely včasného varování uvedených v tomto nařízení, definovány tak, aby se vyloučily události, které mají zanedbatelný předvídatelný dopad na volný pohyb zboží, služeb a osob, včetně pracovníků, nebo na dodavatelské řetězce zboží a služeb, které jsou nezbytné pro zachování životně důležitých společenských funkcí nebo hospodářských činností na vnitřním trhu.

(10) Aby bylo možné plně uplatňovat rámec opatření stanovený tímto nařízením v souvislosti s režimem ostražitosti na vnitřním trhu a režimem mimořádné situace na vnitřním trhu, měla by být Komise zmocněna stanovit podrobná pravidla týkající se připravenosti na krize, spolupráce, výměny informací a krizové komunikace. Tato podrobná pravidla, která mají podobu pohotovostního rámce, by měla stanovit konkrétní technické a operativní aspekty mechanismů pro výměnu informací mezi Komisí a členskými státy. Dále by měly být v tomto rámci stanoveny zásady operativní koordinace mezi Komisí a členskými státy, pokud jde o krizovou komunikaci. V této souvislosti by měl být na základě informací od členských států vytvořen zvláštní soupis všech příslušných orgánů jednotlivých členských států zapojených do provádění rámce stanoveného tímto nařízením. Měly by v něm být uvedeny zejména úlohy a povinnosti, které byly příslušným orgánům v jednotlivých členských státech přiděleny v souladu s vnitrostátním právem během režimu ostražitosti a režimu mimořádné situace na vnitřním trhu. Ujednání

dohodnutá mezi Komisí a členskými státy by měla rovněž zahrnovat bezpečnou výměnu informací týkajících se konzultací s hospodářskými subjekty a sociálními partnery, pokud jde o jejich příslušné iniciativy a opatření ke zmírnění dopadů potenciálních krizí a k reakci na tyto krize.

(11) Opatření stanovená **v** tomto nařízení by měla být prováděna soudržným, transparentním, účinným, přiměřeným a včasným způsobem s náležitým ohledem na potřebu zachovat životně důležité společenské funkce, včetně veřejné bezpečnosti, bezpečnosti obecně, veřejného pořádku nebo veřejného zdraví. Toto nařízení by nemělo mít vliv na pravomoci členských států týkající se například vnitrostátních politik veřejného zdraví a neměla by jím být dotčena odpovědnost členských států za ochranu národní bezpečnosti ani jejich pravomoc chránit jiné základní funkce státu, včetně zajištění územní celistvosti státu a udržování veřejného pořádku. Tímto nařízením by proto neměly být dotčeny záležitosti týkající se národní bezpečnosti a obrany.

(12) Toto nařízení stanoví prostředky nezbytné k tomu, aby bylo v dobách krize zajištěno nepřetržité fungování vnitřního trhu, podniků působících na vnitřním trhu a jeho strategických dodavatelských řetězců, včetně volného pohybu zboží, služeb a osob, včetně pracovníků, a dostupnost krizově relevantního zboží nebo služeb pro občany, podniky a veřejné orgány. Kromě toho toto nařízení zřizuje fórum pro odpovídající koordinaci, spolupráci a výměnu informací. Nařízení navíc stanoví prostředky pro včasnou dostupnost a přístupnost informací potřebných pro cílenou reakci a odpovídající tržní chování podniků a občanů během krize.

(13) Toto nařízení by mělo tam, kde je to možné, umožňovat předvídání událostí a krizí tím, že Unii umožní i nadále vycházet z průběžné analýzy týkající se kriticky významných odvětví hospodářství vnitřního trhu.

(14) Tím, že nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2024/1252 ([4]), posiluje odolnost a připravenost Unie, pokud jde o kritické suroviny, doplňuje toto nařízení, což Komisi umožňuje, aby během režimu ostražitosti na vnitřním trhu nebo režimu mimořádné situace na vnitřním trhu aktivovala cílená opatření v případě, že dojde k ohrožení nebo narušení dodávek zboží kritického významu, a to i pokud jde o kritické suroviny.

(15) Toto nařízení by nemělo zdvojovat stávající rámec pro léčivé přípravky, zdravotnické prostředky nebo jiná lékařská protiopatření podle rámce EU pro zdravotní bezpečnost, včetně nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2022/123 ([5]), (EU) 2022/2370 ([6]) a (EU) 2022/2371 ([7]) a nařízení Rady (EU) 2022/2372 ([8]), pokud jde o připravenost a reakci na krize v oblasti zdraví. Pokud jde o narušení dodavatelských řetězců a nedostatek léčivých přípravků, zdravotnické prostředky nebo jiná lékařská protiopatření, měl by mít před tímto nařízením přednost rámec EU pro zdravotní bezpečnost, jsou-li splněny podmínky tohoto rámce. Proto by léčivé přípravky, zdravotnické prostředky nebo jiná lékařská protiopatření ve smyslu nařízení (EU) 2022/2371 a (EU) 2022/2372, pokud byla zařazena na seznam přijatý v souladu s čl. 7 odst. 1 nařízení (EU) 2022/2372, měly být vyloučeny z oblasti působnosti tohoto nařízení, s výjimkou ustanovení týkajících se volného pohybu zboží, služeb a osob, včetně pracovníků, během mimořádné situace na vnitřním trhu, a zejména ustanovení určených k obnovení a usnadnění volného pohybu.

([4]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2024/1252 ze dne 11. dubna 2024, kterým se stanoví rámec pro zajištění bezpečných a udržitelných dodávek kritických surovin a mění nařízení (EU) č. 168/2013, (EU) 2018/858, (EU) 2018/1724 a (EU) 2019/1020 (Úř. věst. L, 2024/1252, 3.5.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1252/oj).

([5]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2022/123 ze dne 25. ledna 2022 o posílené úloze Evropské agentury pro léčivé přípravky při připravenosti na krize a krizovém řízení v oblasti léčivých přípravků a zdravotnických prostředků (Úř. věst. L 20, 31.1.2022, s. 1).

([6]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2022/2370 ze dne 23. listopadu 2022, kterým se mění nařízení (ES) č. 851/2004 o zřízení Evropského střediska pro prevenci a kontrolu nemocí (Úř. věst. L 314, 6.12.2022, s. 1).

([7]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2022/2371 ze dne 23. listopadu 2022 o vážných přeshraničních zdravotních hrozbách a o zrušení rozhodnutí č. 1082/2013/EU (Úř. věst. L 314, 6.12.2022, s. 26).

([8]) Nařízení Rady (EU) 2022/2372 ze dne 24. října 2022 o rámci pro zajištění dodávek lékařských protiopatření pro krizové situace v případě stavu ohrožení veřejného zdraví na úrovni Unie (Úř. věst. L 314, 6.12.2022, s. 64).

(16) Toto nařízení by mělo doplňovat integrovaná opatření pro politickou reakci na krize, která spravuje Rada podle rozhodnutí Rady 2014/415/EU ([9]), pokud jde o činnost Rady v oblasti dopadu meziodvětvových krizí, které vyžadují rozhodování v souvislosti s pohotovostním plánováním a prováděním opatření v oblasti ostražitosti a mimořádných opatření, na vnitřní trh. Tímto nařízením by neměla být dotčena integrovaná opatření pro politickou reakci na krize, která spravuje Rada podle prováděcího rozhodnutí Rady (EU) 2018/1993 ([10]).

(17) Tímto nařízením by neměl být dotčen mechanismus civilní ochrany Unie. Toto nařízení by mělo mechanismus civilní ochrany Unie doplňovat a v případě potřeby jej podporovat, pokud jde o dostupnost kritického zboží a volný pohyb pracovníků civilní ochrany včetně jejich vybavení v případě krizí, které spadají do působnosti tohoto mechanismu.

(18) Tímto nařízením by nemělo být dotčeno nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/399 ([11]), včetně jeho obecného rámce pro dočasné zavedení nebo prodloužení kontrol na vnitřních hranicích a systému oznamování pro dočasné znovuzavedení kontrol na vnitřních hranicích.

(19) Tímto nařízením by neměla být dotčena ustanovení nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 178/2002 ([12]) o řízení krizí, jak je stanoveno v článcích 55 až 57 uvedeného nařízení, které se provádí prováděcím rozhodnutím Komise (EU) 2019/300 ([13]).

(20) Tímto nařízením by neměl být dotčen evropský mechanismus připravenosti a reakce na krize v oblasti potravinového zabezpečení. Potravinářské výrobky by se však měly řídit ustanoveními tohoto nařízení o volném pohybu, včetně ustanovení týkajících se omezení práva na volný pohyb. Opatření týkající se potravinářských výrobků mohou být přezkoumána rovněž z hlediska toho, zda jsou v souladu s dalšími příslušnými ustanoveními práva Unie.

(21) Tímto nařízením by neměla být dotčena schopnost Komise zahájit jménem Unie a v souladu s právem Unie konzultace nebo spolupráci s příslušnými orgány zemí mimo Unii, přičemž zvláštní pozornost bude věnována rozvojovým zemím, s cílem nalézt opatření založená na spolupráci, a předejít tak narušení dodavatelských řetězců v souladu s mezinárodními závazky. To může případně zahrnovat koordinaci na příslušných mezinárodních fórech.

(22) Jedním z problémů zjištěných během krize způsobené onemocněním COVID-19 byla neexistence sítě pro zajištění připravenosti a sdílení informací mezi členskými státy na jedné straně a mezi členskými státy a Komisí na straně druhé. Dosažení cílů sledovaných tímto nařízením by proto mělo být podpořeno mechanismem správy. Na úrovni Unie by toto nařízení mělo zřídit Sbor pro odolnost a mimořádné situace na vnitřním trhu (dále jen „sbor“) složený ze zástupců členských států, kterému předsedá Komise, s cílem usnadnit spolupráci, výměnu informací a hladké, účinné a harmonizované provádění tohoto nařízení. Sbor by měl Komisi poskytovat poradenství a podporu v konkrétních otázkách, včetně důsledného provádění tohoto nařízení a usnadňování vzájemné spolupráce členských států, a měl by analyzovat a projednávat relevantní témata týkající se bezprostředně hrozících nebo probíhajících krizí.

(23) Komise by tomuto sboru měla předsedat a zajišťovat jeho sekretariát. Každý členský stát by měl jmenovat jednoho zástupce a jeho náhradníka. Předseda by měl pozvat zástupce Evropského parlamentu jako stálého pozorovatele. K tomu, aby sbor získal pro svou činnost relevantní poradenství a umožnil odpovídající účast odborníků, měl by mít předseda možnost přizvat odborníky, aby se jako pozorovatelé zapojili do činnosti sboru a účastnili se ad hoc konkrétních zasedání, je-li účast odborníků relevantní z hlediska programu jednání těchto zasedání. K zajištění soudržné a koordinované reakce Unie na různé krize, které by mohly mít dopad na fungování vnitřního trhu, by měl předseda rovněž pozvat zástupce jiných krizově relevantních subjektů na úrovni Unie jako pozorovatele na příslušná zasedání sboru. Za účelem podpory mezinárodní spolupráce by měl předseda přizvat zástupce mezinárodních organizací a zemí mimo Unii k účasti na příslušných zasedáních sboru v souladu s příslušnými dvoustrannými nebo mezinárodními dohodami. Předseda by měl mít možnost přizvat pozorovatele, aby přispěli do diskusí relevantními

([9]) Rozhodnutí Rady 2014/415/EU ze dne 24. června 2014 o způsobu provádění doložky solidarity Unií (Úř. věst. L 192, 1.7.2014, s. 53).

([10]) Prováděcí rozhodnutí Rady (EU) 2018/1993 ze dne 11. prosince 2018 o integrovaných opatřeních EU pro politickou reakci na krize (Úř. věst. L 320, 17.12.2018, s. 28).

([11]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/399 ze dne 9. března 2016, kterým se stanoví kodex Unie o pravidlech upravujících přeshraniční pohyb osob (Schengenský hraniční kodex) (Úř. věst. L 77, 23.3.2016, s. 1).

([12]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 178/2002 ze dne 28. ledna 2002, kterým se stanoví obecné zásady a požadavky potravinového práva, zřizuje se Evropský úřad pro bezpečnost potravin a stanoví postupy týkající se bezpečnosti potravin (Úř. věst. L 31, 1.2.2002, s. 1).

([13]) Prováděcí rozhodnutí Komise (EU) 2019/300 ze dne 19. února 2019, kterým se stanoví obecný plán řízení krizí v oblasti bezpečnosti potravin a krmiv (Úř. věst. L 50, 21.2.2019, s. 55).

odbornými znalostmi, informacemi a poznatky, avšak pozorovatelé by se neměli podílet na vypracovávání stanovisek či doporučení sboru ani na poradenství poskytovaném sborem.

(24) Sbor by měl mít v souvislosti s pohotovostním rámcem, režimem ostražitosti na vnitřním trhu a režimem mimořádné situace na vnitřním trhu zvláštní úkoly. Tyto úkoly zahrnují výměnu názorů a poskytování poradenství Komisi, pokud jde o posouzení kritérií, která mají být zohledněna při aktivaci různých režimů, a rovněž pokud jde o posouzení toho, zda jsou splněny zvláštní podmínky pro zavedení konkrétních reakčních opatření. Komise by měla v nejvyšší možné míře zohlednit stanoviska a doporučení sboru nebo zprávy jím přijaté.

(25) V zájmu zajištění důvěrnosti informací získaných podle tohoto nařízení se sbor vyzývá, aby ve svém jednacím řádu stanovil, že jeho členové a pozorovatelé nesmějí zveřejňovat obchodní tajemství a jiné citlivé a důvěrné informace získané nebo vytvořené při uplatňování tohoto nařízení a že jsou vázáni povinnostmi zachovávat služební tajemství, jež jsou rovnocenné s povinnostmi, které se vztahují na zaměstnance Komise.

(26) Za účelem zajištění větší transparentnosti, odpovědnosti a koordinace, zejména v dobách krize, by měl mít příslušný výbor Evropského parlamentu možnost pozvat předsedu sboru, aby před dotyčným výborem vystoupil. Evropský parlament by měl být co nejdříve informován o všech navrhovaných nebo přijatých prováděcích aktech Rady. Komise by měla zohlednit prvky vyplývající z názorů vyjádřených v rámci dialogu o mimořádných situacích a odolnosti, který se uskutečnil podle tohoto nařízení, včetně relevantních usnesení Evropského parlamentu.

(27) S cílem zlepšit zapojení klíčových zúčastněných stran, zejména zástupců hospodářských subjektů, sociálních partnerů, výzkumných pracovníků a občanské společnosti, by Komise měla navíc zřídit platformu zúčastněných stran, aby usnadnila a podpořila dobrovolnou reakci na mimořádné situace na vnitřním trhu.

(28) Za účelem zajištění účinné koordinace a výměny informací v souvislosti s pohotovostním rámcem a rovněž v souvislosti s režimem ostražitosti na vnitřním trhu a režimem mimořádné situace na vnitřním trhu by členské státy měly určit ústřední styčný orgán, který by byl odpovědný za kontakty se styčným orgánem na úrovni Unie, jejž určí Komise, a s ústředními styčnými orgány ostatních členských států. Ústřední styčné orgány by měly fungovat jako kontaktní místa, pokud jde o kontakty s příslušnými orgány v členských státech, a měly by shromažďovat informace od těchto orgánů a v příslušných případech i od orgánů na regionální a místní úrovni. Ústřední styčné orgány by měly být rovněž odpovědné za koordinaci a výměnu informací. Jako jejich ústřední styčný orgán by členské státy měly mít možnost určit orgán, který již existuje. Tyto styčné orgány by rovněž měly předávat všechny krizově relevantní informace jednotným vnitrostátním kontaktním místům pokud možno v reálném čase.

(29) Tímto nařízením by neměla být dotčena možnost Komise posuzovat, zda je vhodné uložit omezení na vývoz zboží v souladu s mezinárodními právy a povinnostmi Unie podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/479 ([14]).

(30) Tímto nařízením by neměla být dotčena opatření přijatá podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1308/2013 ([15]).

(31) Toto nařízení se použije, aniž je dotčena směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2022/2557 ([16]), která stanoví harmonizovaná minimální pravidla k zajištění toho, aby služby nezbytné pro zachování životně důležitých společenských funkcí nebo hospodářských činností byly na vnitřním trhu poskytovány bez překážek, aby byla posílena odolnost kritických subjektů poskytujících tyto služby a aby se zlepšila přeshraniční spolupráce mezi příslušnými orgány. Toto nařízení zároveň uvedenou směrnici doplňuje.

(32) S cílem lépe připravit hospodářské subjekty na potenciální budoucí krize, které by mohly mít závažný negativní dopad na volný pohyb zboží, služeb a osob, včetně pracovníků, nebo by mohly způsobit narušení dodavatelských řetězců zboží a služeb na vnitřním trhu, a s cílem zvýšit jejich odolnost během těchto krizí by Komise měla podporovat hospodářské subjekty při vypracovávání dobrovolných krizových protokolů a měla by jim tuto činnost

([14]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/479 ze dne 11. března 2015 o společných pravidlech vývozu (Úř. věst. L 83, 27.3.2015, s. 34).

([15]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1308/2013 ze dne 17. prosince 2013, kterým se stanoví společná organizace trhů se zemědělskými produkty a zrušují nařízení Rady (EHS) č. 922/72, (EHS) č. 234/79, (ES) č. 1037/2001 a (ES) č. 1234/2007 (Úř. věst. L 347, 20.12.2013, s. 671).

([16]) Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2022/2557 ze dne 14. prosince 2022 o odolnosti kritických subjektů a o zrušení směrnice Rady 2008/114/ES (Úř. věst. L 333, 27.12.2022, s. 164).

usnadňovat. Hospodářské subjekty by měly mít i nadále možnost svobodně se rozhodnout, zda se do vypracování takových dobrovolných krizových protokolů zapojí. Zapojení do těchto dobrovolných krizových protokolů by nemělo vést k nepřiměřené administrativní zátěži. V dobrovolných krizových protokolech by měly být stanoveny konkrétní parametry očekávaných narušení, přidělení konkrétních úloh každému účastníkovi, popis mechanismů aktivace těchto protokolů a s tím související opatření. Do vypracování těchto dobrovolných krizových protokolů mohou být zapojeny rovněž příslušné zúčastněné strany, včetně orgánů členských států, orgánů, institucí a jiných subjektů Unie a organizací občanské společnosti nebo jiných příslušných organizací. Při určování parametrů narušení, které je třeba posoudit, by hospodářské subjekty měly mít možnost vycházet ze svých předcházejících zkušeností s omezeními volného pohybu a narušeními dodavatelských řetězců způsobenými různými krizemi.

(33) Aby bylo možné využít zkušenosti z minulých krizí, měla by Komise vypracovat a zpřístupnit vzdělávací programy a materiály určené veřejným a soukromým zúčastněným stranám, včetně hospodářských subjektů. Účast na těchto vzdělávacích programech a simulacích by měla zůstat dobrovolná.

(34) Jako součást připravenosti na krize by toto nařízení mělo umožnit předvídání událostí a krizí, pro které by bylo možné provádět zátěžové testy a simulace, a to na základě průběžných analýz týkajících se kriticky významných odvětví hospodářství vnitřního trhu a nepřetržitého úsilí Unie v oblasti prognostiky. Komise by zejména měla vypracovat scénáře a parametry v konkrétních odvětvích, které podchycují konkrétní rizika spojená s krizí. S cílem zajistit připravenost všech aktérů na krize je nezbytné stanovit pravidla pro zátěžové testy, které by se měly provádět nejméně jednou za dva roky. V této souvislosti by Komise měla usnadnit a podporovat rozvoj strategií připravenosti na mimořádné situace, včetně strategií pro krizovou komunikaci a výměnu informací o platných omezeních v náročných situacích. Při určování konkrétních cílových odvětví by se mělo vycházet z existujících nástrojů založených na ukazatelích, které monitorují rozvoj dodavatelských řetězců v Unii s cílem identifikovat potenciální problémy, přičemž je třeba zohlednit příslušná specifická kritéria, jako jsou obchodní toky, poptávka a nabídka, koncentrace nabídky, unijní a celosvětová výroba a výrobní kapacity v různých fázích hodnotového řetězce a vzájemná závislost mezi hospodářskými subjekty.

(35) Měla by existovat možnost vyměňovat si informace týkající se ad hoc upozornění pro účely včasného varování, a to prostřednictvím sítě vytvořené mezi ústředními styčnými orgány členských států a styčným orgánem na úrovni Unie. Tato ad hoc upozornění pro účely včasného varování by měla být v případech významných incidentů oznámena Komisi, aby Unie mohla lépe sledovat vývoj potenciální, bezprostředně hrozící nebo probíhající krize, čímž by se zajistila větší připravenost pro případ vzniku nebo vývoje krize.

(36) Aby byla zohledněna výjimečná povaha mimořádné situace na vnitřním trhu a možné dalekosáhlé důsledky této situace pro fungování vnitřního trhu během režimu ostražitosti na vnitřním trhu nebo během režimu mimořádné situace na vnitřním trhu, měly by být Radě výjimečně svěřeny prováděcí pravomoci pro aktivaci režimu ostražitosti na vnitřním trhu nebo režimu mimořádné situace na vnitřním trhu podle čl. 291 odst. 2 Smlouvy o fungování Evropské unie (dále jen „Smlouva o fungování EU“). Prováděcí akt Rady pro aktivaci režimu ostražitosti na vnitřním trhu by měl obsahovat prvky, které jsou neoddělitelně spjaty s posouzením splnění podmínek odůvodňujících tuto aktivaci, konkrétně posouzení potenciálního dopadu příslušné krize na volný pohyb zboží, služeb a osob, včetně pracovníků, na vnitřním trhu a na jeho dodavatelské řetězce, dále seznam zboží a služeb kritického významu, které jsou nezbytné pro zachování životně důležitých společenských funkcí nebo hospodářských činností na vnitřním trhu, a opatření v oblasti ostražitosti, která mají být přijata. Kromě toho, pokud aktivace režimu mimořádné situace na vnitřním trhu vyžaduje rovněž přijetí seznamu krizově relevantního zboží nebo krizově relevantních služeb, měl by být tento seznam přijat současně s aktivací režimu mimořádné situace na vnitřním trhu, a proto by měl být s touto aktivací neoddělitelně spojený. Z tohoto důvodu by měly být Radě rovněž svěřeny prováděcí pravomoci k přijetí uvedeného seznamu krizově relevantního zboží nebo krizově relevantních služeb a veškerým jeho aktualizacím. Režim ostražitosti na vnitřním trhu nebo režim mimořádné situace na vnitřním trhu by mělo být možné rozšířit prostřednictvím prováděcího aktu Rady na návrh Komise. Ukáže-li se, že není třeba, aby byl kterýkoli z těchto režimů aktivní, měl by být příslušný režim deaktivován.

(37) Aby se zaručilo, že sbor obdrží náležité informace o možné mimořádné situaci na vnitřním trhu, je nezbytné zajistit monitorování. Toto monitorování by se mělo týkat dodavatelských řetězců nebo zboží a služeb kritického významu, u nichž byl aktivován režim ostražitosti na vnitřním trhu, a volného pohybu osob, které jsou zapojeny do výroby a dodávek tohoto zboží a služeb. Monitorování dodavatelských řetězců zboží a služeb kritického významu by měly provádět příslušné orgány členských států na základě žádostí o dobrovolné poskytnutí informací o faktorech ovlivňujících dostupnost vybraného zboží a služeb kritického významu, jako je výrobní kapacita, dostupnost

nezbytné pracovní síly, zásoby, omezení dodavatelů, možnosti diverzifikace a náhrady, podmínky poptávky a úzká místa. Žádost o dobrovolné poskytování informací v souvislosti s tímto monitorováním by měla být adresována všem aktérům v příslušném dodavatelském řetězci zboží a služeb kritického významu a dalším příslušným zúčastněným stranám usazeným na území členských států. Shromažďování informací o narušeních volného pohybu od relevantních hospodářských subjektů v dodavatelských řetězcích zboží a služeb kritického významu je mimořádně důležité, neboť jednou z hlavních příčin narušení dodavatelských řetězců je nedostatek odpovídající pracovní síly. Monitorování narušení volného pohybu osob zapojených do výroby a dodávek zboží a služeb ze strany orgánů členských států je třeba chápat v širším smyslu, tak aby zahrnovalo pracovníky, poskytovatele služeb, zástupce podniků a další osoby zapojené do výzkumu, vývoje a uvádění zboží na trh. Příslušné orgány členských států by měly poskytovat získané informace Komisi a sboru prostřednictvím ústředních styčných orgánů. Tyto informace by měly sboru umožnit poskytovat Komisi poradenství ohledně nezbytnosti aktivace režimu mimořádné situace na vnitřním trhu.

(38) V případě vnitrostátních opatření, která nejsou harmonizována podle tohoto nařízení a která, jsou-li přijata a uplatňována v reakci na mimořádnou situaci na vnitřním trhu, mají vliv na volný pohyb zboží nebo osob nebo volný pohyb služeb během mimořádných situací na vnitřním trhu, by členské státy měly zajistit, aby tato opatření byla plně v souladu se Smlouvou o fungování EU a dalšími ustanoveními práva Unie, jako je nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 492/2011 ([17]) a směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/38/ES ([18]), 2005/36/ES ([19]), 2006/123/ES ([20]) a (EU) 2015/1535 ([21]). Pokud členské státy taková opatření přijmou, měla by být odůvodněná a měla by respektovat zásady proporcionality a nediskriminace v souladu s právem Unie. V souladu s těmito zásadami by tato opatření navíc neměla vytvářet zbytečnou administrativní zátěž a členské státy by měly přijmout veškerá možná opatření k omezení jakékoli administrativní zátěže způsobené opatřeními přijatými v reakci na mimořádnou situaci na vnitřním trhu. Veškerá omezení by navíc měla náležitě zohledňovat situaci příhraničních a nejvzdálenějších regionů, zejména v souvislosti s přeshraničními pracovníky. Členské státy by měly zrušit opatření přijatá v reakci na mimořádnou situaci na vnitřním trhu, která omezují volný pohyb, ihned poté, co již nejsou nezbytná. Obecně platí, že vnitrostátní opatření omezující volný pohyb, která nejsou harmonizována podle tohoto nařízení, by v případě, že je režim mimořádné situace na vnitřním trhu deaktivován, již v zásadě nebyla odůvodněná ani přiměřená, a měla by proto být zrušena.

(39) Toto nařízení by se nemělo vykládat tak, že povoluje nebo odůvodňuje omezení volného pohybu zboží, služeb a osob v rozporu se Smlouvou o fungování EU nebo jinými ustanoveními práva Unie. Například skutečnost, že některá omezení jsou během režimu mimořádné situace na vnitřním trhu výslovně zakázána, by neměla být vykládána tak, že odůvodňují taková omezení mimo tento režim nebo že odůvodňují jiná možná omezení neslučitelná s právem Unie, která nejsou tímto nařízením výslovně zakázána.

(40) Článek 21 Smlouvy o fungování EU stanoví právo občanů Unie svobodně se pohybovat a pobývat na území členských států s výhradou omezení a podmínek stanovených ve Smlouvách a v opatřeních přijatých k jejich provedení. Podrobné podmínky a omezení týkající se tohoto práva jsou stanoveny ve směrnici 2004/38/ES. Uvedená směrnice stanoví obecné zásady, které se na tato omezení vztahují, a důvody, kterými lze taková opatření odůvodnit. Těmito důvody jsou veřejný pořádek, veřejná bezpečnost nebo veřejné zdraví. V této souvislosti lze omezení svobody pohybu odůvodnit, pokud jsou přiměřená a nediskriminační. Cílem tohoto nařízení není stanovit další důvody pro omezení práva na volný pohyb osob nad rámec důvodů stanovených v kapitole VI směrnice 2004/38/ES.

([17]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 492/2011 ze dne 5. dubna 2011 o volném pohybu pracovníků uvnitř Unie (Úř. věst. L 141, 27.5.2011, s. 1).

([18]) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/38/ES ze dne 29. dubna 2004 o právu občanů Unie a jejich rodinných příslušníků se volně pohybovat a pobývat na území členských států, o změně nařízení (EHS) č. 1612/68 a o zrušení směrnic 64/221/EHS, 68/360/EHS, 72/194/EHS, 73/148/EHS, 75/34/EHS, 75/35/EHS, 90/364/EHS, 90/365/EHS a 93/96/EHS (Úř. věst. L 158, 30.4.2004, s. 77).

([19]) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/36/ES ze dne 7. září 2005 o uznávání odborných kvalifikací (Úř. věst. L 255, 30.9.2005, s. 22).

([20]) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/123/ES ze dne 12. prosince 2006 o službách na vnitřním trhu (Úř. věst. L 376, 27.12.2006, s. 36).

([21]) Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/1535 ze dne 9. září 2015 o postupu při poskytování informací v oblasti technických předpisů a předpisů pro služby informační společnosti (Úř. věst. L 241, 17.9.2015, s. 1).

(41) Opatření k usnadnění volného pohybu osob a jakákoli další opatření ovlivňující volný pohyb osob stanovená tímto nařízením vycházejí z článku 21 Smlouvy o fungování EU a doplňují směrnici 2004/38/ES během mimořádných situací na vnitřním trhu. Tato opatření by neměla vést k tomu, že budou povolena nebo odůvodněna omezení volného pohybu v rozporu se Smlouvami nebo jiným právem Unie.

(42) Článek 45 Smlouvy o fungování EU stanoví právo na volný pohyb pracovníků s výhradou omezení a podmínek stanovených ve Smlouvách a v opatřeních přijatých k jejich provedení. Článek 46 Smlouvy o fungování EU je právním základem pro přijetí opatření nezbytných k zavedení volného pohybu pracovníků, jak je vymezen v článku 45 Smlouvy o fungování EU. Toto nařízení obsahuje ustanovení, která doplňují stávající opatření s cílem dále usnadnit volný pohyb osob, zvýšit transparentnost a poskytnout administrativní pomoc během mimořádných situací na vnitřním trhu. Tato opatření zahrnují zřízení jednotných kontaktních míst a jejich zpřístupnění pracovníkům a jejich zástupcům v členských státech a na úrovni Unie během režimu ostražitosti a režimu mimořádné situace na vnitřním trhu v souladu s tímto nařízením.

(43) Je vhodné zakázat některá vnitrostátní opatření, která omezují volný pohyb nebo svobodu poskytování služeb a která by se neměla ukládat během mimořádné situace na vnitřním trhu ani v reakci na ni, protože jsou zjevně nepřiměřená. Veškerá taková opatření přijatá členskými státy by proto měla být posuzována s ohledem na tato harmonizační ustanovení, a nikoli na Smlouvu o fungování EU nebo jiné právo Unie.

(44) Členské státy by se měly především zdržet zavádění opatření, která představují diskriminaci na základě státní příslušnosti nebo v případě společností na základě místa jejich sídla, ústřední správy nebo hlavní provozovny.

(45) Členské státy by se měly zdržet zavádění opatření, která osobám požívajícím práva na volný pohyb znemožňují návrat do členského státu bydliště, pokud se při vypuknutí krize nacházejí v jiném členském státě.

(46) Členské státy by se měly zdržet přijímání opatření, která osobám požívajícím práva na volný pohyb znemožňují cestovat do jiných členských států z naléhavých rodinných důvodů, pokud je taková cesta v rámci členského státu přijímajícího opatření za stejných okolností nadále povolena.

(47) Toto nařízení by nemělo členským státům bránit v tom, aby svým státním příslušníkům a rezidentům umožnily návrat na jejich území během mimořádných situací na vnitřním trhu. Pro usnadnění této cesty by jiné členské státy měly těmto státním příslušníkům a rezidentům umožnit opustit jejich území za účelem cesty do členského státu, jehož jsou státními příslušníky nebo v němž mají bydliště, nebo projet přes jejich území s cílem dostat se do členského státu, jehož jsou státními příslušníky nebo v němž mají bydliště.

(48) Omezení volného pohybu, a to i ve formě správních požadavků a postupů, jako jsou postupy ohlašování, registrace nebo povolování, jsou zakázána, pokud nejsou v souladu s právem Unie. Pokud byly v souladu s právem Unie přijaty odůvodněné a přiměřené správní požadavky a postupy, měly by se členské státy během mimořádné situace na vnitřním trhu přednostně zaměřit na usnadnění dodržování těchto požadavků a zpracování těchto postupů v případě osob zapojených do výroby nebo dodávek krizově relevantního zboží nebo krizově relevantních služeb. Za tímto účelem, a je-li to nezbytné k usnadnění volného pohybu těchto poskytovatelů nebo určitých kategorií těchto poskytovatelů, by Komise měla zavést vhodná opatření, včetně digitálních nástrojů a šablon.

(49) Toto nařízení stanoví povinnosti s cílem zajistit transparentnost v souvislosti s vnitrostátními opatřeními přijatými během režimu mimořádné situace na vnitřním trhu, která omezují právo na volný pohyb osob. Veškerá taková omezení by měla být v souladu s právem Unie, zejména se směrnicí 2004/38/ES. Těmito povinnostmi by neměly být dotčeny žádné stávající informační nebo oznamovací povinnosti, které stále platí. Volný pohyb osob má zásadní význam pro řádné fungování vnitřního trhu. Ze zkušenosti s krizí způsobenou onemocněním COVID-19 vyplývá, že omezení tohoto práva na volný pohyb mohou mít vedlejší účinky na všechny ostatní základní svobody. Nedostatek informací o krizově relevantních omezeních volného pohybu osob může občanům a hospodářským subjektům Unie způsobit další obtíže při řízení jejich činností během krize. V současné době neexistuje žádný platný systém transparentnosti, který by občanům Unie a hospodářským subjektům poskytoval informace o omezeních volného pohybu osob. Členské státy by měly Komisi a ostatním členským státům sdělit znění vnitrostátních právních a správních předpisů zavádějících omezení výkonu práva na volný pohyb osob v reakci na krizi, jakož i jejich změny, a to neprodleně po jejich přijetí. K uvedenému znění by měly být připojeny důvody těchto opatření, včetně důvodů prokazujících, že opatření jsou odůvodněná a přiměřená, jakož i veškeré související vědecké nebo jiné údaje na podporu jejich přijetí, oblast působnosti těchto opatření, den přijetí a den použitelnosti a doba trvání těchto

opatření. Aby občané a hospodářské subjekty Unie mohly získat spolehlivé informace o omezeních volného pohybu, měly by členské státy veřejnosti co nejdříve poskytnout jasné, úplné a včasné informace vysvětlující tato opatření, zejména jejich rozsah, den přijetí a použitelnosti a dobu trvání. Tyto informace by měly být poskytnuty i Komisi. Na základě toho by Komise měla příslušné informace zveřejnit na zvláštních internetových stránkách dostupných ve všech úředních jazycích orgánů Unie.

(50) Aby bylo zajištěno, že zvláštní opatření pro případ mimořádné situace na vnitřním trhu stanovená v tomto nařízení budou použita pouze v případech, kdy je to nezbytné pro reakci na konkrétní mimořádnou situaci na vnitřním trhu, měla by tato opatření vyžadovat aktivaci prostřednictvím prováděcích aktů Komise, v nichž budou uvedeny důvody této aktivace a krizově relevantní zboží nebo krizově relevantní služby, na které se tato opatření vztahují.

(51) Aby byla dále zajištěna přiměřenost těchto prováděcích aktů a náležité respektování úlohy hospodářských subjektů při řešení krizí, měla by Komise přistoupit k aktivaci opatření pro reakci na mimořádnou situaci na vnitřním trhu, ale teprve poté, co Rada aktivuje režim mimořádné situace na vnitřním trhu, a pouze v případě, že hospodářské subjekty nebudou schopny dobrovolně poskytnout řešení v přiměřené lhůtě („dvoustupňová aktivace“). V každém takovém prováděcím aktu by měly být uvedeny důvody nezbytnosti aktivace opatření pro reakci na mimořádnou situaci na vnitřním trhu ve vztahu ke všem konkrétním aspektům krize.

(52) Aby bylo možné přesně posoudit, zda by zavedení zvláštních opatření pro reakci na mimořádnou situaci na vnitřním trhu umožnilo snížit závažný nedostatek krizově relevantního zboží nebo krizově relevantních služeb nebo bezprostřední hrozbu takového nedostatku v případě mimořádné situace na vnitřním trhu, měla by mít Komise možnost vyžádat si informace od relevantních hospodářských subjektů v dodavatelských řetězcích krizově relevantního zboží a služeb. Tyto žádosti o informace by se případně měly týkat: výrobních kapacit a zásob krizově relevantního zboží ve výrobních zařízeních nacházejících se v Unii i v zemích mimo Unii, která tyto hospodářské subjekty provozují, s nimiž uzavírají smlouvy nebo od nichž nakupují zásoby; harmonogramu nebo odhadu očekávaného objemu výroby na následující tři měsíce pro každé výrobní zařízení nacházející se v Unii i v zemích mimo Unii, které tyto hospodářské subjekty provozují nebo s nímž uzavírají smlouvu; a podrobností o veškerých relevantních narušeních dodavatelských řetězců nebo nedostatcích v nich. Aby se zajistilo plné zapojení členského státu, v němž má hospodářský subjekt své výrobní zařízení, měla by Komise tomuto členskému státu neprodleně předat kopii žádosti o informace, a pokud o to příslušný orgán členského státu požádá, měla by Komise informace, které získala, sdílet s tímto členským státem zabezpečenými prostředky.

(53) Komise by měla používat žádosti o informace určené hospodářským subjektům pouze v případech, kdy informace nezbytné pro adekvátní reakci na mimořádnou situaci na vnitřním trhu, jako jsou například informace nezbytné pro zadávání veřejných zakázek Komisí v zastoupení nebo jménem členských států nebo odhad výrobních kapacit výrobců krizově relevantního zboží, jejichž dodavatelské řetězce byly narušeny, nemá dosud k dispozici a nelze je získat z veřejně dostupných zdrojů nebo na základě dobrovolně poskytnutých informací. Při podávání žádosti o informace prostřednictvím prováděcího aktu by Komise měla zajistit, aby přínos pro veřejný zájem převážil nad případnými obtížemi, s nimiž by se v důsledku toho mohly potýkat dotčené hospodářské subjekty. Komise by měla vzít v úvahu zátěž, kterou by taková žádost o informace mohla představovat, zejména pro mikropodniky a malé a střední podniky, a měla by odpovídajícím způsobem stanovit lhůtu pro odpověď. Pokud by zpracování žádosti o informace hospodářským subjektem mohlo významně narušit jeho činnost, měl by mít tento hospodářský subjekt možnost odmítnout požadované informace poskytnout. Hospodářský subjekt by měl být povinen sdělit Komisi důvody odmítnutí poskytnout požadované informace. Takovými důvody by mělo být zejména riziko odpovědnosti za porušení smluvních povinností týkajících se nezveřejňování informací na základě smluv, které se řídí právem země mimo Unii, nebo riziko zveřejnění informací týkajících se národní bezpečnosti v případě zboží s možným použitím v souvislosti s národní bezpečností, což by mohlo zahrnovat státní rezervy.

(54) Maximální lhůta pro odpověď hospodářského subjektu na žádost o informace by měla být 20 pracovních dnů. Konkrétní individuální lhůta by měla být stanovena případ od případu a za určitých okolností by mohla být kratší. Hospodářský subjekt by měl mít možnost požádat o jednorázové prodloužení lhůty, které by s výhradou výslovného souhlasu Komise mohlo prodloužit celkovou lhůtu na více než 20 pracovních dnů. Mělo by být stanoveno, že každá žádost hospodářského subjektu o prodloužení lhůty bude předložena Komisi komunikačními postupy stanovenými v individuálním rozhodnutí. Mělo by být rovněž stanoveno, že do doby, než Komise odpoví na žádost o prodloužení, bude původní lhůta považována za použitelnou v plném rozsahu.

(55) Na základě aktivace režimu mimořádné situace na vnitřním trhu by v případě potřeby mělo být rovněž možné zahájit uplatňování určitých postupů reakce na krizi, které zavádějí úpravy pravidel, jimiž se řídí navrhování, výroba a posuzování shody zboží, na něž se vztahují harmonizovaná pravidla Unie, a jeho uvádění na trh, jakož i určitých pravidel týkajících se zboží, na které se vztahuje rámec Unie pro obecnou bezpečnost výrobků. Tyto postupy reakce na krizi by měly umožnit rychlé uvádění výrobků označených jako krizově relevantní zboží na trh v případě, že nastane mimořádná situace. V případě harmonizovaných výrobků by subjekty posuzování shody měly upřednostňovat posuzování shody krizově relevantního zboží před jakýmikoli jinými probíhajícími žádostmi týkajícími se jiných výrobků. Příslušné orgány v členských státech by měly mít v případech, kdy dojde k nepřiměřeným prodlevám v postupech posuzování shody krizově relevantního zboží, možnost vydávat povolení pro uvádění takového zboží, které nebylo podrobeno platným postupům posuzování shody, na příslušný trh za předpokladu, že splňuje příslušné požadavky na bezpečnost. Tato povolení by měla být platná pouze na území vydávajícího členského státu, dokud nebude prostřednictvím prováděcího aktu Komise jejich platnost rozšířena na území Unie. Taková povolení, která se odchylují od postupů posuzování shody, by měla platit pouze po dobu trvání režimu mimořádné situace na vnitřním trhu. Kromě toho by měla být za účelem usnadnění zvýšení dodávek harmonizovaného i neharmonizovaného krizově relevantního zboží zavedena určitá flexibilita, pokud jde o mechanismy předpokladu shody a předpokladu shody s požadavkem na obecnou bezpečnost. Za mimořádné situace na vnitřním trhu by výrobci krizově relevantního zboží měli mít možnost spolehnout se rovněž na vnitrostátní a mezinárodní normy, které poskytují úroveň ochrany rovnocennou evropským normám, na něž byly uvedeny odkazy v *Úředním věstníku Evropské unie*. Pokud jde o harmonizované krizově relevantní zboží samotné, v případech, kdy tyto normy neexistují nebo je kvůli narušení vnitřního trhu jejich dodržování příliš obtížné, by Komise měla mít možnost vydávat společné specifikace k zajištění předpokladu shody, aby výrobcům poskytla technická řešení připravená k okamžitému použití.

(56) Zavedení těchto krizově relevantních úprav do příslušných odvětvových pravidel Unie vyžaduje cílené úpravy následujících 16 aktů: směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/14/ES ([22]), 2006/42/ES ([23]), 2010/35/EU ([24]), 2014/29/EU ([25]), 2014/30/EU ([26]), 2014/33/EU ([27]), 2014/34/EU ([28]), 2014/35/EU ([29]), 2014/53/EU ([30]), 2014/68/EU ([31]) a nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/424 ([32]), (EU) 2016/425 ([33]),

([22]) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/14/ES ze dne 8. května 2000 o sbližování právních předpisů členských států týkajících se emisí hluku zařízení, která jsou určena k použití ve venkovním prostoru, do okolního prostředí (Úř. věst. L 162, 3.7.2000, s. 1).

([23]) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/42/ES ze dne 17. května 2006 o strojních zařízeních a o změně směrnice 95/16/ES (Úř. věst. L 157, 9.6.2006, s. 24).

([24]) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2010/35/EU ze dne 16. června 2010 o přepravitelných tlakových zařízeních a o zrušení směrnic Rady 76/767/EHS, 84/525/EHS, 84/526/EHS, 84/527/EHS a 1999/36/ES (Úř. věst. L 165, 30.6.2010, s. 1).

([25]) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/29/EU ze dne 26. února 2014 o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se dodávání jednoduchých tlakových nádob na trh (Úř. věst. L 96, 29.3.2014, s. 45).

([26]) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/30/EU ze dne 26. února 2014 o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se elektromagnetické kompatibility (Úř. věst. L 96, 29.3.2014, s. 79).

([27]) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/33/EU ze dne 26. února 2014 o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se výtahů a bezpečnostních komponent pro výtahy (Úř. věst. L 96, 29.3.2014, s. 251);

([28]) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/34/EU ze dne 26. února 2014 o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se zařízení a ochranných systémů určených k použití v prostředí s nebezpečím výbuchu (Úř. věst. L 96, 29.3.2014, s. 309).

([29]) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/35/EU ze dne 26. února 2014 o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se dodávání elektrických zařízení určených pro používání v určitých mezích napětí na trh (Úř. věst. L 96, 29.3.2014, s. 357).

([30]) Směrnice 2014/53/EU Evropského parlamentu a Rady ze dne 16. dubna 2014 o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se dodávání rádiových zařízení na trh a zrušení směrnice 1999/5/ES (Úř. věst. L 153, 22.5.2014, s. 62).

([31]) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/68/EU ze dne 15. května 2014 o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se dodávání tlakových zařízení na trh (přepracované znění) (Úř. věst. L 189, 27.6.2014, s. 164).

([32]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/424 ze dne 9. března 2016 o lanových dráhách a o zrušení směrnice 2000/9/ES (Úř. věst. L 81, 31.3.2016, s. 1).

([33]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/425 ze dne 9. března 2016 o osobních ochranných prostředcích a o zrušení směrnice Rady 89/686/EHS (Úř. věst. L 81, 31.3.2016, s. 51).

(EU) 2016/426 ([34]), (EU) č. 305/2011 ([35]), (EU) 2023/988 ([36]) a (EU) 2023/1230 ([37]). Změny, které stanoví mimořádné postupy v každém z příslušných aktů, by měly být použitelné až poté, co jsou konkrétně aktivovány. Aktivace těchto mimořádných postupů podle každého z těchto aktů by měla být podmíněna aktivací režimu mimořádné situace na vnitřním trhu a měla by být omezena na výrobky označené jako krizově relevantní zboží a na dobu trvání mimořádné situace na vnitřním trhu.

(57) V případech, kdy existují značná rizika pro fungování vnitřního trhu, nebo v případech závažného a přetrvávajícího nedostatku krizově relevantního zboží nebo výjimečně vysoké poptávky po něm by se mohla opatření na úrovni Unie zaměřená na zajištění dostupnosti krizově relevantního zboží, jako jsou například přednostní žádosti, ukázat jako nezbytná pro zajištění řádného fungování vnitřního trhu a jeho dodavatelských řetězců.

(58) Pokud by výroby nebo dodávek určitého krizově relevantního zboží nebylo možné dosáhnout jinými opatřeními, měla by Komise mít v krajním případě možnost zajistit zachování životně důležitých společenských funkcí nebo hospodářských činností na vnitřním trhu tím, že se s žádostí o výrobu nebo dodávky určitého krizově relevantního zboží obrátí na hospodářské subjekty usazené v Unii. Při předkládání žádosti by Komise měla zohlednit možný negativní dopad na hospodářskou soutěž na vnitřním trhu a riziko prohloubení narušení trhu. Výběr adresátů žádostí by navíc neměl být diskriminační.

(59) Přednostní žádost by měla být založena na objektivních, věcných, měřitelných a podložených údajích. Tyto žádosti by měly zohlednit oprávněné zájmy dotčených hospodářských subjektů a náklady a úsilí potřebné pro jakoukoli změnu posloupnosti výroby. Přednostní žádost by měla jasně uvádět, že rozhodnutí o přijetí nebo odmítnutí žádosti zůstává zcela na hospodářském subjektu. Pokud se hospodářský subjekt rozhodne přednostní žádost odmítnout, může se rovněž rozhodnout, zda žádost odmítne výslovně a zda při informování Komise o odmítnutí žádosti poskytne odůvodnění svého rozhodnutí.

(60) V případě přijetí přednostní žádosti by povinnost realizovat ji měla mít přednost před jinými závazky k plnění podle soukromého nebo veřejného práva. Cena stanovená v každé přednostní žádosti by měla být spravedlivá a přiměřená. Výpočet takové ceny by mělo být možné provádět z průměrných tržních cen v posledních letech, u nichž by mělo být jakékoli zvýšení či snížení odůvodněno, například s ohledem na inflaci nebo náklady na vstupy. Vzhledem k tomu, že je důležité zajistit dodávky krizově relevantního zboží, které je nezbytné pro zachování životně důležitých společenských funkcí nebo hospodářských činností na vnitřním trhu, by splnění povinnosti realizovat přednostní žádost nemělo zakládat odpovědnost třetích stran za škody, které mohou vzniknout v důsledku porušení smluvních povinností, které se řídí právem členského státu, a to v rozsahu, v jakém bylo porušení smluvních povinností nezbytné pro splnění stanovených priorit. Hospodářské subjekty, na něž se může přednostní žádost vztahovat, by měly mít možnost stanovit možné důsledky spojené s přednostní žádostí v podmínkách svých obchodních smluv. Touto výjimkou z odpovědnosti by neměla být dotčena odpovědnost za vadné výrobky podle směrnice Rady 85/374/EHS ([38]), aniž by byla dotčena použitelnost jiných ustanovení.

([34]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/426 ze dne 9. března 2016 o spotřebičích plynných paliv a o zrušení směrnice 2009/142/ES (Úř. věst. L 81, 31.3.2016, s. 99).

([35]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 305/2011 ze dne 9. března 2011, kterým se stanoví harmonizované podmínky pro uvádění stavebních výrobků na trh a kterým se zrušuje směrnice Rady 89/106/EHS (Úř. věst. L 88, 4.4.2011, s. 5).

([36]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2023/988 ze dne 10. května 2023 o obecné bezpečnosti výrobků, o změně nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1025/2012 a směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2020/1828 a o zrušení směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/95/ES a směrnice Rady 87/357/EHS (Úř. věst. L 135, 23.5.2023, s. 1).

([37]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2023/1230 ze dne 14. června 2023 o strojních zařízeních a o zrušení směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/42/ES a směrnice Rady 73/361/EHS (Úř. věst. L 165, 29.6.2023, s. 1).

([38]) Směrnice Rady 85/374/EHS ze dne 25. července 1985 o sbližování právních a správních předpisů členských států týkajících se odpovědnosti za vadné výrobky (Úř. věst. L 210, 7.8.1985, s. 29).

(61) Pokud hospodářský subjekt přednostní žádost výslovně přijal a Komise následně přijala prováděcí akt, měl by splnit všechny podmínky uvedeného prováděcího aktu. Pokud hospodářský subjekt podmínky stanovené v prováděcím aktu nesplní, měl by přijít o výhodu zproštění smluvní odpovědnosti. Je-li toto nedodržení podmínek úmyslné nebo je-li způsobeno hrubou nedbalostí, může být hospodářskému subjektu rovněž uložena pokuta, a to v souladu se zásadou proporcionality. Pokuty by nemělo být možné ukládat hospodářským subjektům, které přednostní žádost výslovně nepřijaly.

(62) Pokud Komisi jeden nebo více členských států informuje o nedostatku krizově relevantního zboží a služeb nebo o tom, že takový nedostatek hrozí, měla by mít Komise možnost doporučit členským státům, aby přijaly opatření, která zajistí rychlé zvýšení dostupnosti krizově relevantního zboží a služeb. Komise by měla zvážit dopad plánovaných opatření na dotčené hospodářské subjekty. Doporučit může například opatření, jejichž cílem je usnadnit rozšíření, nové využití nebo vytvoření nových výrobních kapacit pro krizově relevantní zboží nebo nových kapacit souvisejících s poskytováním krizově relevantních služeb, ale i urychlit příslušné a platné postupy schvalování, povolování a registrace.

(63) Pokud je Komise informována jedním nebo více členskými státy o nedostatku krizově relevantního zboží nebo krizově relevantních služeb, měla by tyto informace předat všem příslušným orgánům členských států a zefektivnit koordinaci reakce. Za účelem zajištění dostupnosti určitého krizově relevantního zboží nebo krizově relevantních služeb během mimořádné situace na vnitřním trhu a s cílem ukončit mimořádnou situaci na vnitřním trhu by Komise měla mít navíc možnost doporučit členským státům, aby toto zboží nebo služby distribuovaly, a to s náležitým ohledem na zásady solidarity, nezbytnosti a proporcionality. Komise by měla přispět ke koordinaci této distribuce.

(64) Kromě možnosti společného zadávání veřejných zakázek Komisí a jedním nebo více členskými státy by podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) 2024/2509 ([39]) (dále jen „finanční nařízení“) měly mít jeden nebo více členských států rovněž možnost požádat Komisi, aby v zastoupení nebo jejich jménem zahájila zadávací řízení na nákup zboží a služeb kritického významu nebo krizově relevantního zboží a služeb s cílem podpořit kupní sílu a vyjednávací pozici Komise během režimu ostražitosti na vnitřním trhu nebo režimu mimořádné situace na vnitřním trhu. Toto zadávací řízení by mělo zahrnovat smluvní pořízení krizově relevantních stavebních prací, dodávek nebo služeb a nabývání nebo pronájem pozemků, budov nebo jiných nemovitostí veřejným zadavatelem nebo zadavatelem od hospodářských subjektů, které tento veřejný zadavatel nebo zadavatel vybrali za účelem reakce na krizi. Komise by měla mít možnost vést příslušné zadávací řízení v zastoupení nebo jménem členských států na základě dohody mezi příslušnými stranami nebo vystupovat jako velkoobchodník, který nakupuje, skladuje a dále prodává nebo daruje dodávky a služby, včetně pronájmů pozemků, budov nebo jiných nemovitostí, zúčastněným členským státům nebo partnerským organizacím, které vybral.

(65) Během krize způsobené onemocněním COVID-19 se ukázalo, že Komise by měla mít možnost pořizovat krizově relevantní zboží a služby společně se státy Evropského sdružení volného obchodu (ESVO)a zeměmi mimo Unii, jako jsou evropské mikrostáty. Žádná společná zadávací řízení zahájená za účelem pořízení krizově relevantního zboží a služeb nebo zboží a služeb kritického významu by neměla negativně ovlivňovat fungování vnitřního trhu a neměla by představovat diskriminaci nebo omezení obchodu, ani by tato zadávací řízení neměla vést k narušení hospodářské soutěže nebo mít přímý finanční dopad na rozpočet zemí, které se společného zadávacího řízení neúčastní. Je rovněž zásadní zajistit, aby členské státy před tím, než zahájí postupy zadávání veřejných zakázek na krizově relevantní zboží a služby, koordinovaly svá opatření s podporou Komise a sboru. Během pohotovostní fáze by členské státy měly zavést systém, který by umožnil identifikaci veřejných zadavatelů a zadavatelů, na něž se vztahují směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/24/EU ([40]) a 2014/25/EU ([41]) a kteří zadávají veřejné zakázky na krizově relevantní zboží a služby během mimořádných situací. Členské státy by měly mít možnost využívat ústřední styčné orgány při shromažďování a předávání informací o probíhajících a zamýšlených zakázkách

([39]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) 2024/2509 ze dne 23. září 2024, kterým se stanoví finanční pravidla pro souhrnný rozpočet Unie (Úř. věst. L, 2024/2509, 26.9.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/2509/oj).

([40]) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/24/EU ze dne 26. února 2014 o zadávání veřejných zakázek a o zrušení směrnice 2004/18/ES (Úř. věst. L 94, 28.3.2014, s. 65).

([41]) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/25/EU ze dne 26. února 2014 o zadávání zakázek subjekty působícími v odvětví vodního hospodářství, energetiky, dopravy a poštovních služeb a o zrušení směrnice 2004/17/ES (Úř. věst. L 94, 28.3.2014, s. 243).

zadávaných veřejnými zadavateli a jinými zadavateli na jejich území pro účely souladu s koordinační doložkou podle tohoto nařízení.

(66) Dohoda, kterou se řídí zadávání veřejných zakázek Komisí v zastoupení nebo jménem jednoho nebo více členských států nebo společné zadávání veřejných zakázek Komisí a jedním nebo více členskými státy, by případně měla zavést ustanovení o výlučnosti, podle nějž se zúčastněné členské státy zavazují, že dané krizově relevantní zboží nebo krizově relevantní služby nebudou zadávat jinými cestami a nebudou vést paralelní jednání. Pokud dohoda toto ustanovení o výlučnosti obsahuje, mělo by v něm být stanoveno, že pokud mají členské státy dodatečné potřeby v oblasti zadávání veřejných zakázek a takové zadávání veřejných zakázek podle posouzení Komise nenarušuje probíhající společné zadávání veřejných zakázek nebo zadávání veřejných zakázek v zastoupení nebo jménem členských států, mohou zúčastněné členské státy zahájit vlastní zadávací řízení. Státy ESVO a kandidátské země Unie, jakož i Andorrské knížectví, Monacké knížectví, Republika San Marino a Vatikánský městský stát by pro účely společného zadávacího řízení měly být považovány za zúčastněné členské státy, pokud se takového řízení rozhodnou účastnit. Účelem ustanovení o výlučnosti je zajistit, aby probíhající společné zadávání veřejných zakázek nebo zadávání veřejných zakázek v zastoupení členských států nebo jejich jménem nebylo ohroženo. Zadávání zakázek de minimis nemá na tyto zakázky vliv, a proto by veřejní zadavatelé a jiní zadavatelé z členských států měli mít možnost zahájit zadávací řízení, které nedosahuje finančních limitů stanovených ve směrnicích 2014/24/EU a 2014/25/EU. Navíc vzhledem k tomu, že zadání zakázky hospodářskému subjektu, který se neúčastní probíhajícího nabídkového řízení, neohrožuje probíhající zadávací řízení, nemělo by se na tento druh veřejných zakázek ustanovení o výlučnosti stanovené v tomto nařízení vztahovat. Pokud se členský stát rozhodne účastnit se společného zadávání veřejných zakázek nebo zadávání veřejných zakázek v zastoupení nebo jménem členských států za účelem získání krizově relevantního zboží a služeb, měl by mít možnost využít ústřední styčné orgány stanovené v tomto nařízení k informování všech veřejných zadavatelů a jiných zadavatelů na jeho území o probíhajícím zadávacím řízení, které vede k uplatnění ustanovení o výlučnosti.

(67) Transparentnost je jednou ze základních zásad účinného zadávání veřejných zakázek, která zlepšuje hospodářskou soutěž, zvyšuje účinnost a vytváří rovné podmínky. Evropský parlament by měl být informován o postupech týkajících se společného zadávání veřejných zakázek podle tohoto nařízení a na požádání získat přístup ke smlouvám uzavřeným na základě těchto postupů, a to za předpokladu přiměřené diskrétnosti a ochrany osobních údajů, národní bezpečnosti členských států a obchodně citlivých informací, včetně obchodních tajemství.

(68) Držitelům informací je nezbytné poskytnout záruky, že informace, které poskytli v důsledku uplatňování tohoto nařízení, jsou zpracovávány a používány v souladu se zásadami nezbytnosti a proporcionality. Informace získané na základě monitorování, žádostí o informace a přednostních žádostí by měly tedy využívat pouze orgány, instituce nebo jiné subjekty Unie a jejich zaměstnanci, orgány členských států a jejich zaměstnanci nebo jakékoli fyzické osoby, včetně členů a pozorovatelů sboru pro účel, pro který byly tyto informace vyžádány.

(69) Vzhledem k tomu, že sbor je poradním orgánem Komise, měl by dodržovat její zásady, normy a pravidla pro ochranu utajovaných informací a citlivých informací nepodléhajících utajení, mj. ustanovení o zpracovávání a uchovávání těchto informací, jež jsou obsažena v rozhodnutích Komise (EU, Euratom) 2015/443 ([42]) a (EU, Euratom) 2015/444 ([43]). Zaměstnanci Komise a dalších orgánů a institucí Unie, kteří mají přístup k utajovaným informacím a citlivým informacím nepodléhajícím utajení souvisejícím s prací sboru, by měli být vázáni požadavky na důvěrnost podle článku 339 Smlouvy o fungování EU, a to i po skončení svých funkcí.

([42]) Rozhodnutí Komise (EU, Euratom) 2015/443 ze dne 13. března 2015 o bezpečnosti v Komisi (Úř. věst. L 72, 17.3.2015, s. 41).
([43]) Rozhodnutí Komise (EU, Euratom) 2015/444 ze dne 13. března 2015 o bezpečnostních pravidlech na ochranu utajovaných informací EU (Úř. věst. L 72, 17.3.2015, s. 53).

(70) Pokud mezi činnosti, které se mají podle tohoto nařízení provádět, patří zpracování osobních údajů, mělo by takové zpracování být v souladu s příslušnými právními předpisy Unie o ochraně osobních údajů, totiž s nařízeními Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679 ([44]) a (EU) 2018/1725 ([45]).

(71) Je nezbytné stanovit pravidla pro digitální nástroje s cílem zajistit připravenost na včasnou a účinnou reakci na případné budoucí mimořádné situace, a zaručit tak setrvalé fungování vnitřního trhu, volný pohyb zboží, služeb a osob v dobách krize a dostupnost krizově relevantního zboží a služeb pro občany, podniky a veřejné orgány. Toto nařízení by mělo rovněž stanovit pravidla pro digitální nástroje, které zajistí upřednostnění a urychlení postupů povolování, registrace nebo prohlášení, aby se usnadnil volný pohyb osob a bezpečný přenos a výměna informací. Komise a členské státy by měly používat nebo v co největší míře rozšířit své stávající digitální nástroje. Pokud to není možné, měly by Komise a členské státy v nezbytných a odůvodněných případech zavést nové digitální nástroje. Komise by měla prostřednictvím prováděcích aktů stanovit technické aspekty těchto nástrojů nebo infrastruktury.

(72) Za účelem zajištění jednotných podmínek k provedení tohoto nařízení by měly být Komisi svěřeny prováděcí pravomoci, pokud jde o přesné vymezení pohotovostního rámce z hlediska připravenosti, spolupráce, výměny informací a krizové komunikace pro režim ostražitosti a režim mimořádné situace na vnitřním trhu. Dále by Komisi měly být svěřeny prováděcí pravomoci, pokud jde o možnost přijmout zmírňující opatření, a sice správní ujednání, digitální nástroje a šablony usnadňující volný pohyb osob. Kromě toho by měly být Komisi svěřeny prováděcí pravomoci, pokud jde o aktivaci zvláštních opatření pro reakci na mimořádnou situaci během režimu mimořádné situace na vnitřním trhu, což umožní rychlou a koordinovanou reakci. Kromě toho by měly být Komisi svěřeny prováděcí pravomoci, pokud jde o stanovení technických aspektů konkrétních digitálních nástrojů podporujících cíle tohoto nařízení. Tyto pravomoci by měly být vykonávány v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ([46]).

(73) V závažných, naléhavých a řádně odůvodněných případech souvisejících s dopadem krize na vnitřní trh by Komise měla přijmout okamžitě použitelné prováděcí akty.

(74) Toto nařízení dodržuje základní práva a ctí zásady uznané zejména Listinou základních práv Evropské unie (dále jen „Listina“). Dodržuje zejména právo na soukromí hospodářských subjektů zakotvené v článku 7 Listiny, právo na ochranu údajů stanovené v článku 8 Listiny, svobodu podnikání a smluvní svobodu, které jsou chráněny článkem 16 Listiny, právo na vlastnictví chráněné článkem 17 Listiny, právo na kolektivní vyjednávání a kolektivní akci chráněné článkem 28 Listiny a právo na účinnou soudní ochranu a spravedlivý proces podle článku 47 Listiny.

(75) Tímto nařízením by neměla být dotčena samostatnost sociálních partnerů, kterou uznává Smlouva o fungování EU.

(76) Toto nařízení by nemělo být vykládáno tak, že se dotýká práva na ochranu životního prostředí, práva na kolektivní vyjednávání a práva na kolektivní akci v souladu s Listinou, včetně práva pracovníků a zaměstnavatelů vést kolektivní akce na obranu svých zájmů, včetně stávky, a práva stávkovat nebo přijmout jiná opatření na základě zvláštních systémů členských států v oblasti pracovněprávních vztahů, a to v souladu s vnitrostátním právem nebo zvyklostmi.

(77) Jinými právními akty Unie, například těmi, které stanoví povinnost hospodářských subjektů zpřístupnit data subjektům veřejného sektoru, není toto nařízení dotčeno. Pokud tedy i jiné právní akty Unie obsahují ustanovení o žádostech Komise o informace, která mají stejný účel jako ustanovení tohoto nařízení, měla by se poté, co Rada aktivovala režim mimořádné situace na vnitřním trhu, použít pouze příslušná ustanovení tohoto nařízení týkající se žádostí o informace.

([44]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679 ze dne 27. dubna 2016 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení směrnice 95/46/ES (obecné nařízení o ochraně osobních údajů) (Úř. věst. L 119, 4.5.2016, s. 1).

([45]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1725 ze dne 23. října 2018 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů orgány, institucemi a jinými subjekty Unie a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení nařízení (ES) č. 45/2001 a rozhodnutí č. 1247/2002/ES (Úř. věst. L 295, 21.11.2018, s. 39).

([46]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ze dne 16. února 2011, kterým se stanoví pravidla a obecné zásady způsobu, jakým členské státy kontrolují Komisi při výkonu prováděcích pravomocí (Úř. věst. L 55, 28.2.2011, s. 13).

(78) Unie je i nadále plně odhodlána prosazovat mezinárodní solidaritu a důrazně podporuje zásadu, že veškerá opatření přijatá podle tohoto nařízení, včetně opatření nezbytných k předcházení kritickému nedostatku nebo ke zmírnění tohoto nedostatku, musí být prováděna cíleným, transparentním a přiměřeným způsobem a pouze dočasně a musí být v souladu se závazky Světové obchodní organizace.

(79) Rámec Unie by měl zahrnovat meziregionální prvky umožňující zavádění soudržných a víceodvětvových přeshraničních pohotovostních opatření, opatření v oblasti ostražitosti a opatření pro reakci na mimořádnou situaci na vnitřním trhu, zejména s ohledem na zdroje, kapacity a zranitelná místa v sousedních regionech, zvláště v pohraničních regionech.

(80) Komise by měla pravidelně provádět hodnocení fungování a účinnosti tohoto nařízení a předkládat Evropskému parlamentu a Radě zprávu obsahující hodnocení činnosti sboru, zátěžových testů, odborné přípravy a krizových protokolů, kritérií pro aktivaci režimu ostražitosti na vnitřním trhu a režimu mimořádné situace na vnitřním trhu, jakož i používání digitálních nástrojů. Dále by se zprávy měly předkládat po uplynutí čtyř měsíců od deaktivace režimu ostražitosti na vnitřním trhu nebo režimu mimořádné situace na vnitřním trhu. Tyto zprávy by měly zahrnovat hodnocení opatření prováděných podle tohoto nařízení v souvislosti s krizí, která vedla k aktivaci tohoto režimu, zejména pokud jde o účinnost těchto opatření. Zprávy by v případě potřeby mohly navrhovat zlepšení a mohly by k nim být případně připojeny příslušné legislativní návrhy.

(81) Nařízení Rady (ES) č. 2679/98 ([47]) stanoví mechanismus pro dvoustranná jednání o překážkách fungování vnitřního trhu a jejich oznamování. Aby se zabránilo zdvojování pravidel v případech, kdy byl aktivován režim mimořádné situace na vnitřním trhu, mělo by být uvedené nařízení odpovídajícím způsobem změněno. Nařízením (ES) č. 2679/98 by neměl být nijak dotčen výkon základních práv uznaných na úrovni Unie a v členských státech, včetně práva stávkovat nebo přijmout jiná opatření na základě zvláštních systémů členských států v oblasti pracovněprávních vztahů, a to v souladu s vnitrostátním právem nebo zvyklostmi. Tímto nařízením by nemělo být dotčeno ani právo sjednávat a uzavírat kolektivní smlouvy a podnikat kolektivní akce v souladu s vnitrostátním právem nebo zvyklostmi.

(82) Jelikož cíle tohoto nařízení, totiž zajistit hladké a nenarušené fungování vnitřního trhu zavedením pohotovostních opatření, opatření v oblasti ostražitosti a mimořádných opatření na celém vnitřním trhu s cílem usnadnit koordinaci reakčních opatření v případě krize, nemůže být dosaženo uspokojivě členskými státy, ale spíše jej z důvodu rozsahu a účinků opatření může být lépe dosaženo na úrovni Unie, může Unie přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy o Evropské unii. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje toto nařízení rámec toho, co je nezbytné pro dosažení tohoto cíle,

PŘIJALY TOTO NAŘÍZENÍ:

HLAVA I

OBECNÁ USTANOVENÍ

KAPITOLA I

Předmět, cíle, oblast působnosti a definice

Článek 1

Předmět a cíle

1. Toto nařízení stanoví rámec harmonizovaných opatření pro účinné předvídání krizí na vnitřním trhu, přípravu na ně a reakci na jejich dopad.

2. Cílem rámce uvedeného v odstavci 1 je:

([47]) Nařízení Rady (ES) č. 2679/98 ze dne 7. prosince 1998 o fungování vnitřního trhu ve vztahu k volnému pohybu zboží mezi členskými státy (Úř. věst. L 337, 12.12.1998, s. 8).

a) zabezpečit a usnadnit volný pohyb zboží, služeb a osob, včetně pracovníků;

b) zajistit dostupnost zboží a služeb kritického významu a krizově relevantního zboží a služeb na vnitřním trhu, pokud členské státy přijaly nebo pravděpodobně přijmou rozdílná vnitrostátní opatření; a

c) předcházet vytváření překážek řádného fungování vnitřního trhu.

3. Toto nařízení stanoví zejména:

a) pravidla pro zřízení a fungování Sboru pro odolnost a mimořádné situace na vnitřním trhu, který je nápomocen Komisi a poskytuje jí poradenství ohledně toho, jak předvídat krizi na vnitřním trhu, předcházet jí nebo reagovat na její dopad;

b) pohotovostní opatření v oblasti předvídání, plánování a odolnosti;

c) opatření přijímaná během režimu ostražitosti na vnitřním trhu pro řešení dopadu hrozby krize, která může přerůst v mimořádnou situaci na vnitřním trhu;

d) opatření přijímaná během režimu mimořádné situace na vnitřním trhu pro řešení dopadu krize na vnitřním trhu, včetně opatření usnadňujících volný pohyb zboží, služeb a osob, včetně pracovníků, během tohoto režimu;

e) pravidla pro zadávání veřejných zakázek během režimu ostražitosti a režimu mimořádné situace na vnitřním trhu;

f) pravidla pro poskytování digitálních nástrojů a spolupráci mezi příslušnými orgány.

Článek 2

Oblast působnosti

1. Toto nařízení se vztahuje na zboží, služby a osoby, včetně pracovníků, na vnitřním trhu.

2. Toto nařízení se nevztahuje na:

a) léčivé přípravky ve smyslu čl. 1 bodu 2 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/83/ES ([48]);

b) zdravotnické prostředky ve smyslu čl. 2 písm. e) nařízení (EU) 2022/123;

c) jiná lékařská protiopatření uvedená v čl. 3 bodu 10 nařízení (EU) 2022/2371 a zařazená na seznam sestavený v souladu s čl. 7 odst. 1 nařízení (EU) 2022/2372;

d) polovodiče ve smyslu čl. 2 bodu 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2023/1781 ([49]).

e) energetické produkty ve smyslu čl. 2 odst. 1 směrnice Rady 2003/96/ES ([50]), elektřinu ve smyslu čl. 2 odst. 2 uvedené směrnice a jiné produkty uvedené v čl. 2 odst. 3 uvedené směrnice;

([48]) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/83/ES ze dne 6. listopadu 2001 o kodexu Společenství týkajícím se humánních léčivých přípravků (Úř. věst. L 311, 28.11.2001, s. 67).

([49]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2023/1781 ze dne 13. září 2023, kterým se zřizuje rámec opatření pro posílení evropského ekosystému polovodičů a mění nařízení (EU) 2021/694 (akt o čipech) (Úř. věst. L 229, 18.9.2023, s. 1).

([50]) Směrnice Rady 2003/96/ES ze dne 27. října 2003, kterou se mění struktura rámcových předpisů Společenství o zdanění energetických produktů a elektřiny (Úř. věst. L 283, 31.10.2003, s. 51).

f) finanční služby jako bankovnictví, úvěry, pojištění a zajištění, zaměstnanecké nebo osobní důchody, cenné papíry, investiční fondy, platební a investiční poradenství, včetně služeb a činností uvedených v příloze I směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/36/EU ([51]), jakož i činnosti týkající se vypořádání a clearingu a poradenské, zprostředkovatelské a jiné pomocné finanční služby;

g) produkty pro obranné účely ve smyslu čl. 3 bodu 1 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/43/ES ([52]) nebo vymezené vnitrostátním právem členských států v souladu s právem Unie.

3. Odchylně od odst. 2 písm. a), b) a c) tohoto článku se na produkty uvedené v těchto písmenech použijí články 20 až 23 a článek 44 tohoto nařízení.

4. Tímto nařízením nejsou dotčeny jiné právní akty Unie, které stanoví zvláštní pravidla pro reakci na krize nebo řešení krizí, jako jsou:

a) rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady č. 1313/2013/EU ([53]), kterým se zřizuje mechanismus civilní ochrany Unie;

b) příslušná ustanovení nařízení (EU) 2015/479 týkající se pravomoci Komise posoudit, zda je vhodné uložit omezení vývozu zboží v souladu s mezinárodními právy a závazky Unie;

c) nařízení (EU) 2022/2371 a (EU) 2022/2372 týkající se rámce EU pro zdravotní bezpečnost;

d) rozhodnutí 2014/415/EU, kterým se zavádějí integrovaná opatření pro politickou reakci na krize (IPCR), včetně politické koordinační úlohy IPCR, a prováděcí rozhodnutí (EU) 2018/1993, kterým se stanoví pravidla pro fungování těchto opatření.

5. Tímto nařízením nejsou dotčena pravidla Unie v oblasti hospodářské soutěže, včetně antimonopolních pravidel, pravidel týkajících se spojování podniků a pravidel státní podpory.

6. Tímto nařízením není dotčena odpovědnost členských států za ochranu národní bezpečnosti ani jejich pravomoc chránit základní funkce státu, včetně zajištění územní celistvosti státu a udržování veřejného pořádku. Zejména národní bezpečnost zůstává i nadále výhradní odpovědností každého členského státu.

7. Tímto nařízením není dotčen výkon základních práv v souladu s Listinou základních práv Evropské unie (dále jen „Listina“). Tímto nařízením není zejména dotčeno právo na stávku nebo právo přijmout jiná opatření na základě zvláštních systémů členských států v oblasti pracovněprávních vztahů, a to v souladu s vnitrostátním právem a zvyklostmi. Dále jím není dotčeno právo sjednávat, uzavírat a prosazovat kolektivní smlouvy a podnikat kolektivní akce v souladu s vnitrostátními právním právem a zvyklostmi.

Článek 3

Definice

Pro účely tohoto nařízení se rozumí:

1) „krizí“ výjimečná, neočekávaná a náhlá přírodní nebo člověkem způsobená událost mimořádné povahy a rozsahu, k níž dojde uvnitř Unie nebo mimo ni a která má nebo může mít závažný negativní dopad na fungování vnitřního trhu a narušuje volný pohyb zboží, služeb a osob nebo fungování dodavatelských řetězců tohoto trhu;

2) „režimem ostražitosti na vnitřním trhu“ rámec pro řešení hrozby krize, která může v následujících šesti měsících potenciálně přerůst v mimořádnou situaci na vnitřním trhu;

([51]) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/36/EU ze dne 26. června 2013 o přístupu k činnosti úvěrových institucí a o obezřetnostním dohledu nad úvěrovými institucemi, o změně směrnice 2002/87/ES a zrušení směrnic 2006/48/ES a 2006/49/ES (Úř. věst. L 176, 27.6.2013, s. 338).

([52]) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/43/ES ze dne 6. května 2009 o zjednodušení podmínek transferů produktů pro obranné účely uvnitř Společenství (Úř. věst. L 146, 10.6.2009, s. 1).

([53]) Rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady č. 1313/2013/EU ze dne 17. prosince 2013 o mechanismu civilní ochrany Unie (Úř. věst. L 347, 20.12.2013, s. 924).

3) „režimem mimořádné situace na vnitřním trhu“ rámec pro řešení krize s významným negativním dopadem na vnitřní trh, která vážně narušuje volný pohyb zboží, služeb a osob nebo, pokud vůči takovým vážným narušením byla nebo pravděpodobně budou uplatněna rozdílná vnitrostátní opatření, fungování jeho dodavatelských řetězců;

4) „kriticky významnými odvětvími“ odvětví, která mají pro Unii a její členské státy systémový a životně důležitý význam z hlediska ochrany obyvatelstva, veřejné bezpečnosti, veřejného pořádku nebo veřejného zdraví a jejichž narušení, selhání, ztráta nebo zničení mohou mít v dobách hrozící krize významný negativní dopad na fungování vnitřního trhu;

5) „zbožím kritického významu“ nebo „službami kritického významu“, společně označovanými jako „zboží a služby kritického významu“, zboží nebo služby, které jsou nenahraditelné, nediverzifikovatelné nebo nezbytné pro zachování životně důležitých společenských funkcí nebo hospodářských činností potřebných k zajištění řádného fungování vnitřního trhu a jeho dodavatelských řetězců v kriticky významných odvětvích a které jsou uvedeny v prováděcím aktu přijatém Radou podle čl. 14 odst. 1;

6) „krizově relevantním zbožím“ nebo „krizově relevantními službami“, společně označovanými jako „krizově relevantní zboží a služby“, zboží nebo služby, které jsou nenahraditelné, nediverzifikovatelné nebo nezbytné pro zachování životně důležitých společenských funkcí nebo hospodářských činností potřebných k zajištění řádného fungování vnitřního trhu a jeho dodavatelských řetězců a které jsou považovány za zásadní z hlediska reakce na krizi a jsou uvedeny v prováděcím aktu přijatém Radou podle čl. 18 odst. 4;

7) „významnými incidenty“ incidenty, které významně narušují nebo mohou významně narušit fungování vnitřního trhu a jeho dodavatelských řetězců;

8) „relevantním hospodářským subjektem“ hospodářský subjekt v celém dodavatelském řetězci, který je schopen nebo má kapacitu vyrábět či distribuovat cokoli z následujícího:

   a) zboží kritického významu nebo služby kritického významu;

   b) krizově relevantní zboží nebo krizově relevantní služby;

   c) součásti zboží uvedeného v písmenech a) a b);

9) „mikropodniky a malými a středními podniky“ mikropodniky a malé a střední podniky ve smyslu článku 2 přílohy doporučení Komise 2003/361/ES ([54]).

KAPITOLA II

Správa a řízení

Článek 4

Sbor pro odolnost a mimořádné situace na vnitřním trhu

1. Zřizuje se Sbor pro odolnost a mimořádné situace na vnitřním trhu (dále jen „sbor“).

2. Sbor se skládá z jednoho zástupce z každého členského státu a z jednoho zástupce Komise. Každý členský stát jmenuje jednoho zástupce a jeho náhradníka. Kromě toho mohou členské státy v závislosti na povaze krize případně jmenovat ad hoc zástupce pro určité odvětví.

3. Zástupce Komise sboru předsedá a Komise zajišťuje sekretariát sboru.

4. Předseda sboru (dále jen „předseda“) pozve do sboru zástupce Evropského parlamentu jako stálého pozorovatele.

([54]) Doporučení Komise 2003/361/ES ze dne 6. května 2003 o definici mikropodniků a malých a středních podniků (Úř. věst. L 124, 20.5.2003, s. 36).

5. Předseda může přizvat odborníky se specifickými znalostmi, aby se jako pozorovatelé podíleli na práci sboru a ad hoc se účastnili konkrétních zasedání, přičemž tato účast musí být z hlediska programu jednání zasedání relevantní. Mezi těmito odborníky mohou být zástupci hospodářských subjektů, organizací zúčastněných stran a sociálních partnerů.

6. Na příslušná zasedání sboru pozve předseda zástupce jiných krizově relevantních subjektů na úrovni Unie jako pozorovatele.

7. V souladu s příslušnými dvoustrannými nebo mezinárodními dohodami pozve předseda na příslušná zasedání sboru zástupce mezinárodních organizací a zemí mimo Unii.

8. Pozorovatelé nemají hlasovací právo a nepodílejí se na vypracovávání stanovisek nebo doporučení sboru ani na poradenství poskytovaném sborem. Předseda může případně pozorovatele vyzvat, aby přispěli informacemi a poznatky.

9. Sbor se schází nejméně třikrát ročně. Na svém prvním zasedání přijme sbor na návrh Komise a po dohodě s ní svůj jednací řád.

10. Sbor může přijímat stanoviska, doporučení nebo zprávy v souvislosti se svými úkoly stanovenými v článku 5. Komise tato stanoviska nebo doporučení nebo tyto zprávy transparentně a v nejvyšší možné míře zohlední.

Článek 5

Úkoly sboru

1. Pro účely pohotovostního plánování na vnitřním trhu podle článků 9 až 13 je sbor nápomocen Komisi a poskytuje jí poradenství při těchto úkolech:

a) navrhování opatření pro správní spolupráci za účelem snazší výměny informací mezi Komisí a členskými státy v době platnosti režimu ostražitosti a režimu mimořádné situace na vnitřním trhu, která mají být obsažena v pohotovostním rámci uvedeném v článku 9;

b) posuzování incidentů, které členské státy Komisi oznámily podle článku 13, a jejich dopadu na vnitřní trh a jeho dodavatelské řetězce;

c) shromažďování informací pro účely prognóz týkajících se možnosti vzniku krize, analyzování dat a poskytování informací o trhu;

d) vedení konzultací se zástupci hospodářských subjektů, včetně mikropodniků a malých a středních podniků, a průmyslového odvětví, a případně i se sociálními partnery za účelem shromažďování informací o trhu v souladu s článkem 43;

e) analyzování souhrnných údajů, které obdržely jiné krizově relevantní subjekty na úrovni Unie a na mezinárodní úrovni;

f) správa úložiště vnitrostátních a unijních krizových opatření, která byla uplatněna v předchozích krizích a měla dopad na vnitřní trh a jeho dodavatelské řetězce, a

g) poskytování poradenství ohledně toho, která opatření mají být zvolena k předvídání a plánování v případě krize při současném posílení odolnosti vnitřního trhu, a poradenství při provádění zvolených opatření.

2. Pro účely režimu ostražitosti na vnitřním trhu uvedeného v článku 14 je sbor Komisi nápomocen a poskytuje jí poradenství při těchto úkolech:

a) určení toho, zda byla splněna kritéria pro aktivaci nebo deaktivaci režimu ostražitosti na vnitřním trhu, aby bylo možné stanovit, zda existuje hrozba krize uvedená v čl. 3 bodu 2, a stanovit rozsah této hrozby;

b) koordinace a usnadňování výměny a sdílení informací, a to i s dalšími příslušnými subjekty a jinými krizově relevantními subjekty na úrovni Unie a případně se zeměmi mimo Unii, se zvláštní pozorností věnovanou kandidátským zemím Unie a rozvojovým zemím, a dále s mezinárodními organizacemi a

c) analyzování a projednávání dopadu hrozby krize na vnitřní trh s náležitým ohledem na situaci v příhraničních regionech s cílem najít možná řešení.

3. Pro účely režimu mimořádné situace na vnitřním trhu uvedeného v článku 18 je sbor Komisi nápomocen a poskytuje jí poradenství při těchto úkolech:

a) analyzování krizově relevantních informací shromážděných členskými státy nebo Komisí;

b) určení toho, zda byla splněna kritéria pro aktivaci nebo deaktivaci režimu mimořádné situace na vnitřním trhu;

c) poskytování poradenství ohledně toho, která opatření mají být na úrovni Unie zvolena v reakci na mimořádnou situaci na vnitřním trhu, a poradenství při provádění zvolených opatření;

d) provádění přezkumu vnitrostátních krizových opatření;

e) koordinace a usnadňování výměny a sdílení informací, a to i s jinými krizově relevantními subjekty na úrovni Unie, a případně se zeměmi mimo Unii, se zvláštní pozorností věnovanou kandidátským zemím Unie a rozvojovým zemím, a s mezinárodními organizacemi;

f) analyzování a projednávání dopadu krize na vnitřní trh s náležitým ohledem na situaci v příhraničních regionech s cílem najít možná řešení a

g) případně sestavení seznamu kategorií osob podílejících se na výrobě nebo dodávkách krizově relevantního zboží a služeb, pro něž je třeba vypracovat společné šablony a formuláře, které mohou členské státy na dobrovolné bázi využívat.

4. Komise zajistí, aby se na práci sboru podílely všechny subjekty na úrovni Unie relevantní pro danou krizi. Sbor ve vhodných případech úzce spolupracuje s jinými krizově relevantními subjekty na úrovni Unie a s Evropskou radou pro kritické suroviny zřízenou nařízením (EU) 2024/1252. Komise zajistí koordinaci s opatřeními prováděnými prostřednictvím jiných mechanismů Unie, jako jsou například mechanismus civilní ochrany Unie, IPCR, rámec EU pro zdravotní bezpečnost a evropský rámec pro zajištění kritických surovin. Sbor zajišťuje výměnu informací se Střediskem pro koordinaci odezvy na mimořádné situace v rámci mechanismu civilní ochrany Unie a podpůrnou schopnost integrovaného situačního povědomí a analýzy v rámci IPCR.

5. Sbor ve spolupráci s Komisí přijímá výroční zprávu o činnosti a předá ji Evropskému parlamentu a Radě.

Článek 6

Dialog o mimořádných situacích a odolnosti

1. Za účelem posílení dialogu mezi orgány Unie a zajištění větší transparentnosti, odpovědnosti a koordinace může příslušný výbor Evropského parlamentu vyzvat Komisi jakožto předsedu sboru, aby vystoupila před uvedeným výborem a poskytla informace o všech záležitostech spadajících do oblasti působnosti tohoto nařízení, zejména po každém zasedání sboru a po každé deaktivaci režimu ostražitosti nebo režimu mimořádné situace na vnitřním trhu.

2. Evropský parlament musí být co nejdříve informován o všech prováděcích aktech Rady, které byly navrženy nebo přijaty podle tohoto nařízení.

3. Komise zohlední veškeré prvky vyplývající z názorů vyjádřených v rámci dialogu o mimořádných situacích a odolnosti, včetně relevantních usnesení Evropského parlamentu.

Článek 7

Platforma pro mimořádné situace a odolnost

1. Komise zřídí pro zúčastněné strany platformu s cílem usnadnit odvětvový dialog a partnerství tím, že propojí klíčové zúčastněné strany, zejména zástupce hospodářských subjektů, sociálních partnerů, výzkumných pracovníků a občanské společnosti. Zúčastněným stranám, které o to projeví zájem, poskytne platforma zejména způsob, jak:

a) navrhnout dobrovolná opatření potřebná k úspěšné reakci na mimořádnou situaci na vnitřním trhu;

b) poskytnout vědecké poradenství, stanoviska nebo zprávy o otázkách souvisejících s krizí;

c) přispívat k výměně informací a osvědčených postupů, zejména pokud jde o volný pohyb zboží, služeb a osob a zamezení rozdílným vnitrostátním opatřením, která by mohla vytvářet přeshraniční omezení.

2. Komise a sbor zohlední při provádění tohoto nařízení výsledky odvětvového dialogu a partnerství uvedených v odstavci 1, jakož i veškeré relevantní poznatky poskytnuté zúčastněnými stranami v souladu s uvedeným odstavcem.

Článek 8

Styčné orgány

1. Každý členský stát určí jeden ústřední styčný orgán.

2. Ústřední styčný orgán členského státu je odpovědný za kontakty, koordinaci a výměnu informací s:

a) ústředními styčnými orgány jiných členských států a styčným orgánem na úrovni Unie uvedeným v odstavci 4;

b) relevantními příslušnými orgány v daném členském státě, zejména s vnitrostátními jednotnými kontaktními místy uvedenými v článku 24.

3. Za účelem plnění úkolů stanovených tímto nařízením shromažďuje ústřední styčný orgán každého členského státu vstupní informace od relevantních příslušných orgánů v daném členském státě.

4. Komise určí styčný orgán na úrovni Unie.

5. Styčný orgán na úrovni Unie je odpovědný za zajištění koordinace a výměny informací, včetně výměny krizově relevantních informací, s ústředními styčnými orgány členských států pro účely řízení režimu ostražitosti a režimu mimořádné situace na vnitřním trhu.

HLAVA II

POHOTOVOSTNÍ PLÁNOVÁNÍ NA VNITŘNÍM TRHU

Článek 9

Pohotovostní rámec

1. Komise může po náležitém zohlednění stanoviska sboru a vstupních informací příslušných subjektů na úrovni Unie přijmout prováděcí akt s cílem stanovit podrobná pravidla pro pohotovostní rámec, pokud jde o připravenost na krizi, krizovou spolupráci, výměnu informací a krizovou komunikaci pro účely režimu ostražitosti a režimu mimořádné situace na vnitřním trhu. V tomto prováděcím aktu se uvedou podrobná pravidla pro:

a) spolupráci mezi příslušnými orgány členských států a subjekty na úrovni Unie během režimu ostražitosti a režimu mimořádné situace na vnitřním trhu;

b) bezpečnou výměnu informací a

c) koordinovaný přístup ke krizové komunikaci během režimu ostražitosti a režimu mimořádné situace na vnitřním trhu vůči veřejnosti s Komisí v koordinační úloze.

2. Prováděcí akt uvedený v odstavci 1 se přijme přezkumným postupem podle čl. 45 odst. 2.

3. Komise a členské státy zajistí, že budou zavedena pravidla pro včasnou spolupráci a bezpečnou výměnu informací mezi Komisí, příslušnými subjekty na úrovni Unie a členskými státy, pokud jde o:

a) soupis příslušných orgánů členských států, ústředních styčných orgánů určených podle článku 8 a jednotných kontaktních míst uvedených v článku 24, včetně jejich kontaktních údajů, přidělených úloh a odpovědnosti během režimu ostražitosti a režimu mimořádné situace na vnitřním trhu podle tohoto nařízení v souladu s vnitrostátním právem;

b) konzultaci se zástupci hospodářských subjektů, včetně mikropodniků a malých a středních podniků, ohledně jejich iniciativ a opatření ke zmírnění potenciálních krizí na vnitřním trhu a k reakci na tyto krize;

c) konzultaci se sociálními partnery o dopadech jejich iniciativ a opatření na volný pohyb pracovníků, pokud jde o iniciativy a opatření ke zmírnění potenciální krize a k reakci na tuto krizi;

d) spolupráci na technické úrovni během režimu ostražitosti a režimu mimořádné situace;

e) komunikaci o rizicích a mimořádných situacích s Komisí v koordinační úloze a s přihlédnutím k existujícím strukturám.

4. S cílem zajistit fungování rámce vytvořeného v souladu s odstavcem 1 může Komise společně s členskými státy provádět zátěžové testy, simulace a přezkumy během provádění opatření i po něm a může navrhovat, aby příslušné subjekty na úrovni Unie a členské státy rámec podle potřeby aktualizovaly.

5. Za účelem podpory a usnadnění volného pohybu zboží a služeb během režimu mimořádné situace na vnitřním trhu pomáhá Komise členským státům koordinovat jejich úsilí o zavedení jednotných digitálních formulářů pro prohlášení, registrace nebo povolení činností prováděných mezi členskými státy.

Článek 10

Dobrovolné krizové protokoly

1. Sbor může Komisi doporučit, aby iniciovala vypracování dobrovolných krizových protokolů hospodářskými subjekty s cílem řešit krize v rámci režimu mimořádné situace na vnitřním trhu.

2. Komise vypracování takových dobrovolných krizových protokolů hospodářskými subjekty podporuje a usnadňuje. Hospodářské subjekty se mohou dobrovolně rozhodnout, zda se budou na dobrovolných krizových protokolech podílet.

3. Dobrovolné krizové protokoly stanoví:

a) konkrétní parametry narušení, které má dobrovolný krizový protokol řešit, a cíle, které sleduje;

b) úlohu každého účastníka v rámci dobrovolného krizového protokolu a přípravná opatření, která mají zavést, jakmile je za účelem zmírnění krize a reakce na ni aktivován režim mimořádné situace na vnitřním trhu;

c) jasný postup pro určení okamžiku aktivace a období, během něhož mají být po aktivaci krizového protokolu zavedena opatření;

d) opatření ke zmírnění potenciálních krizí a k reakci na tyto krize v rámci režimu mimořádné situace na vnitřním trhu, která jsou přísně omezena na to, co je nezbytné pro jejich řešení.

4. Do vypracování dobrovolných krizových protokolů zapojí Komise případně orgány členských států a orgány, instituce a jiné subjekty Unie. Je-li to nutné a vhodné, může Komise zapojit rovněž organizace občanské společnosti nebo jiné příslušné organizace.

Článek 11

Odborná příprava a simulace

1. Komise vypracuje a pravidelně organizuje odbornou přípravu pro zaměstnance ústředních styčných orgánů v oblasti připravenosti na krize a spolupráce, koordinace a výměny informací v případě krizí. Organizuje simulace s účastí zaměstnanců ústředních styčných orgánů ze všech členských států na základě potenciálních scénářů mimořádných situací na vnitřním trhu.

2. Komise zejména vypracuje a řídí program odborné přípravy vycházející ze zkušeností získaných z předchozích krizí, včetně aspektů celého cyklu krizového řízení, s cílem zajistit rychlou reakci na krize v rámci režimu ostražitosti nebo režimu mimořádné situace na vnitřním trhu. Tento program může zahrnovat zejména:

a) monitorování, analýzu a hodnocení všech příslušných opatření k usnadnění volného pohybu zboží, služeb a osob;

b) podporu provádění osvědčených postupů na úrovni Unie a na vnitrostátní úrovni a případně osvědčených postupů vypracovaných zeměmi mimo Unii a mezinárodními organizacemi;

c) vypracování pokynů pro šíření znalostí a provádění různých úkolů na celostátní a případně regionální a místní úrovni;

d) podporu použití příslušných nových technologií a digitálních nástrojů pro účely reakce na mimořádné situace na vnitřním trhu.

3. Komise vypracuje pro zúčastněné strany, včetně hospodářských subjektů, programy odborné přípravy a materiály a zpřístupní jim je. Komise může případně zúčastněné strany pozvat k účasti na odborné přípravě a simulacích.

4. Na žádost členského státu může Komise poskytnout poradenství a podporu ohledně opatření v oblasti připravenosti a reakce na krize, a zohlední přitom zejména potřeby a zájmy daného členského státu.

Článek 12

Zátěžové testy

1. Komise provádí a koordinuje s přihlédnutím ke stanovisku sboru zátěžové testy, včetně simulací, jejichž účelem je předvídat krizi na vnitřním trhu a připravit se na ni.

2. Komise zejména:

a) vypracuje scénáře a parametry v konkrétním odvětví, které podchycují konkrétní rizika spojená s krizí, za účelem posouzení možného dopadu na volný pohyb zboží, služeb a osob v tomto odvětví;

b) usnadňuje a podporuje rozvoj strategií připravenosti na mimořádné situace;

c) po dokončení zátěžových testů a ve spolupráci se všemi zúčastněnými aktéry určí opatření ke zmírnění rizika.

3. K určení konkrétního odvětví uvedeného v odst. 2 písm. a) využije Komise ve spolupráci se sborem všech stávajících nástrojů, které má k dispozici, včetně mapování.

4. Zátěžové testy na úrovni Unie provádí Komise pravidelně, a to alespoň jednou za dva roky. Za tímto účelem Komise přizve zaměstnance ústředních styčných orgánů všech členských států k účasti na simulacích. Komise může rovněž vyzvat k dobrovolné účasti další příslušné aktéry zapojené do předcházení mimořádným událostem na vnitřním trhu, připravenosti a reakce na ně.

5. Na žádost dvou či více členských států může Komise provést zátěžové testy v konkrétní zeměpisných oblastech nebo příhraničních regionech těchto států.

6. Komise sdělí sboru výsledky zátěžových testů, které byly provedeny na základě tohoto článku, a zveřejní o tom zprávu.

Článek 13

Ad hoc upozornění pro účely včasného varování

1. Ústřední styčný orgán členského státu oznámí Komisi a ústředním styčným orgánům ostatních členských států bez zbytečného odkladu veškeré významné incidenty.

2. Ústřední styčné orgány a veškeré příslušné orgány členských států přijmou v souladu s právem Unie a vnitrostátním právem, které je v souladu s právem Unie, veškerá opatření nezbytná k tomu, aby mohly nakládat s informacemi uvedenými v odstavci 1 způsobem, který zachovává jejich důvěrnost, chrání bezpečnost a veřejný pořádek Unie nebo členských států a chrání bezpečnostní a obchodní zájmy dotčených hospodářských subjektů.

3. Při určování toho, zda by incidenty měly být předmětem upozornění uvedeného v odstavci 1, zohlední ústřední styčný orgán členského státu tyto parametry:

a) postavení na trhu nebo počet hospodářských subjektů dotčených incidentem;

b) dobu trvání nebo předpokládanou dobu trvání incidentu;

c) zeměpisnou oblast a podíl vnitřního trhu dotčeného incidentem a jeho přeshraničními účinky, jakož i dopad na obzvláště zranitelné nebo exponované zeměpisné oblasti, jako jsou nejvzdálenější regiony, a

d) dopad těchto incidentů na nediverzifikovatelné a nenahraditelné zboží.

HLAVA III

OSTRAŽITOST NA VNITŘNÍM TRHU

KAPITOLA I

Režim ostražitosti na vnitřním trhu

Článek 14

Kritéria pro aktivaci

1. Pokud Komise po zohlednění stanoviska sboru dospěje k závěru, že jsou splněny podmínky uvedené v čl. 3 bodu 2, navrhne Radě, aby aktivovala režim ostražitosti na vnitřním trhu. Rada může režim ostražitosti na vnitřním trhu aktivovat prostřednictvím svého prováděcího aktu. Tento prováděcí akt musí stanovit dobu trvání uvedené aktivace, která nesmí překročit šest měsíců. Prováděcí akt musí obsahovat:

a) posouzení možného dopadu dané krize na volný pohyb zboží, služeb a osob, včetně pracovníků, v rámci vnitřního trhu a na jeho dodavatelské řetězce;

b) seznam dotčeného zboží a služeb kritického významu a

c) opatření v oblasti ostražitosti, která mají být přijata, včetně odůvodnění nezbytnosti a přiměřenosti těchto opatření.

2. Při posuzování toho, zda jsou splněny podmínky uvedené v čl. 3 bodu 2 s cílem určit, zda je třeba aktivovat režim ostražitosti na vnitřním trhu, zohlední Komise a Rada přinejmenším tato kritéria:

a) předpokládanou dobu předtím, než hrozba krize přejde v mimořádnou situaci na vnitřním trhu;

b) počet nebo postavení hospodářských subjektů na trhu, u nichž se očekává, že budou zasaženy krizí;

c) očekávaný rozsah zasažení krizí v případě zboží a služeb kritického významu a

d) zeměpisnou oblast, u níž se očekává zasažení krizí, zejména pokud jde o dopad na příhraniční a nejvzdálenější regiony.

Článek 15

Prodloužení a deaktivace

1. V případě, že má Komise za to, že důvody pro aktivaci režimu ostražitosti na vnitřním trhu podle čl. 14 odst. 1 nadále trvají, s přihlédnutím ke stanovisku sboru navrhne Radě, aby režim ostražitosti na vnitřním trhu prodloužila. S výhradou naléhavých a výjimečných změn okolností vynaloží Komise veškeré úsilí, aby tak učinila nejpozději 30 dnů před uplynutím období, na které byl režim ostražitosti na vnitřním trhu aktivován. Na základě tohoto návrhu může Rada režim ostražitosti na vnitřním trhu prodloužit prostřednictvím svého prováděcího aktu, a to vždy nejvýše o šest měsíců.

2. Pokud Komise s přihlédnutím ke stanovisku sboru zjistí, že podmínky uvedené v čl. 3 bodu 2 ve vztahu k některým nebo všem opatřením v oblasti ostražitosti nebo k některému nebo veškerému zboží a službám kritického významu již nejsou splněny, navrhne Radě, aby režim ostražitosti na vnitřním trhu zcela nebo zčásti deaktivovala. Na základě tohoto návrhu může Rada režim ostražitosti na vnitřním trhu deaktivovat prostřednictvím svého prováděcího aktu.

KAPITOLA II

Opatření v oblasti ostražitosti

Článek 16

Monitorování

1. Pokud byl aktivován režim ostražitosti na vnitřním trhu v souladu s článkem 14, monitorují příslušné orgány členských států dodavatelské řetězce zboží a služeb kritického významu a volný pohyb osob, včetně pracovníků, zapojených do výroby a dodávek tohoto zboží a služeb.

2. Komise stanoví standardizované a bezpečné elektronické prostředky pro shromažďování informací získaných monitorováním podle odstavce 1 a pro souhrnné zpracování těchto informací. Aniž je dotčeno vnitrostátní právo, které v souladu s právem Unie vyžaduje zachování důvěrnosti takových informací, včetně obchodního tajemství, musí být zajištěna ochrana důvěrnosti s ohledem na obchodně citlivé informace a informace související s bezpečností a veřejným pořádkem Unie nebo členských států.

3. Členské státy, pokud je to možné, vytvoří, aktualizují a vedou soupis relevantních hospodářských subjektů usazených na území daného členského státu, které působí v dodavatelských řetězcích zboží a služeb kritického významu. Obsah tohoto soupisu je vždy důvěrný.

4. Příslušné orgány členských států se na základě soupisu vytvořeného podle odstavce 3 v případech, kdy není možné získat informace z jiných zdrojů, obracejí se žádostmi o dobrovolné poskytnutí informací na nejvíce relevantní hospodářské subjekty v dodavatelských řetězcích zboží a služeb kritického významu, které působí na jejich území. V těchto žádostech uvedou zejména to, které informace o faktorech ovlivňujících dostupnost určeného zboží a služeb kritického významu jsou požadovány. Hospodářský subjekt, na něhož se orgány obrátily, poskytne požadované informace dobrovolně, v souladu s pravidly Unie pro hospodářskou soutěž upravujícími výměnu informací. Příslušné orgány členských států předají relevantní zjištění bezodkladně Komisi a sboru prostřednictvím svého příslušného ústředního styčného orgánu.

5. Příslušné orgány členských států náležitě zohlední administrativní zátěž hospodářských subjektů, zejména mikropodniků a malých a středních podniků, která může v souvislosti s žádostmi o informace případně vzniknout, a zajistí, aby tato administrativní zátěž byla minimální a aby byla zachovávána důvěrnost informací.

6. Komise na základě informací shromážděných prostřednictvím monitorování prováděného podle odstavce 1 předloží sboru zprávu o souhrnných zjištěních.

7. Komise může sbor požádat, aby projednal souhrnná zjištění a vyhlídky vývoje na základě informací získaných členskými státy v souladu s odstavci 1 a 4 v souvislosti s jejich monitorováním dodavatelských řetězců zboží a služeb kritického významu, a v takovém případě zajistí zachování důvěrnosti dotčených informací a ochranu obchodně citlivého charakteru takových informací.

8. Komise může rovněž s členskými státy sdílet relevantní informace, které byly získány prostřednictvím jiných monitorovacích prostředků nebo systémů.

HLAVA IV

MIMOŘÁDNÁ SITUACE NA VNITŘNÍM TRHU

KAPITOLA I

Režim mimořádné situace na vnitřním trhu

Článek 17

Kritéria pro aktivaci

1. Při posuzování toho, zda jsou splněny podmínky uvedené v čl. 3 bodu 3 s cílem určit, zda je třeba aktivovat režim mimořádné situace na vnitřním trhu, Komise a Rada na základě konkrétních a spolehlivých důkazů posoudí, zda krize vytváří jednu nebo více překážek bránících volnému pohybu zboží, služeb nebo osob, které mají dopad na nejméně jedno odvětví životně důležitých společenských funkcí nebo hospodářských činností na vnitřním trhu.

Pokud krize vede kromě kritérií stanovených v prvním pododstavci i k narušení fungování dodavatelských řetězců, Komise a Rada posoudí, zda lze zboží nebo služby diverzifikovat nebo nahradit nebo zda lze nahradit dotčené pracovníky.

2. Při uplatňování odstavce 1 zohlední Komise a Rada zejména tyto ukazatele:

a) počet významných incidentů oznámených podle čl. 13 odst. 1;

b) skutečnost, že krize vyvolala aktivaci některého z těchto prvků:

   i) příslušný mechanismus Rady pro reakci na krize, včetně IPCR;

   ii) mechanismus civilní ochrany Unie; nebo

   iii) některý z mechanismů zřízených v rámci EU pro zdravotní bezpečnost, včetně rámce pro mimořádné situace zřízeného nařízením (EU) 2022/2372;

c) odhad počtu nebo postavení hospodářských subjektů na trhu a tržní poptávky po nich, jakož i odhad počtu uživatelů, kteří jsou při poskytování dotčeného zboží nebo služeb závislí na narušeném odvětví či odvětvích vnitřního trhu;

d) odhad druhů zboží a služeb nebo počtu osob, včetně pracovníků, postižených krizí;

e) dopad nebo potenciální dopad krize z hlediska její závažnosti a délky trvání na životně důležité společenské funkce a hospodářské činnosti, životní prostředí a veřejnou bezpečnost;

f) skutečnost, že hospodářské subjekty dotčené krizí nejsou schopny v přiměřené lhůtě dobrovolně poskytnout řešení těchto konkrétních aspektů krize;

g) zeměpisné oblasti, včetně příhraničních a nejvzdálenějších regionů, které jsou a mohly by být ovlivněny krizí, včetně veškerých přeshraničních dopadů na fungování dodavatelských řetězců, které jsou nezbytné pro zachování životně důležitých společenských funkcí nebo hospodářských činností na vnitřním trhu;

h) význam dotčených hospodářských subjektů pro udržování dostatečné úrovně dodávek zboží nebo služeb s přihlédnutím k dostupnosti alternativních prostředků pro poskytování tohoto zboží nebo služeb; a

i) neexistence nebo nedostatek náhradního zboží nebo služeb.

Článek 18

Aktivace

1. Režim mimořádné situace na vnitřním trhu se aktivuje pouze tehdy, jsou-li splněna kritéria stanovená v čl. 17 odst. 1.

2. Režim mimořádné situace na vnitřním trhu může být aktivován bez předchozí aktivace režimu ostražitosti na vnitřním trhu ve vztahu k témuž zboží nebo službám.

Aktivace režimu mimořádné situace na vnitřním trhu, pokud jde o určité zboží a služby, nebrání aktivaci nebo dalšímu uplatňování režimu ostražitosti na vnitřním trhu nebo uplatňování opatření stanovených v článku 16 ve vztahu ke stejnému zboží a službám. Pokud byl režim ostražitosti na vnitřním trhu aktivován již dříve, může ho režim mimořádné situace na vnitřním trhu částečně nebo zcela nahradit.

3. Pokud má Komise s přihlédnutím ke stanovisku sboru za to, že nastala mimořádná situace na vnitřním trhu, navrhne Radě, aby aktivovala režim mimořádné situace na vnitřním trhu a ve vhodných případech přijala seznam krizově relevantního zboží a služeb.

4. Rada může na návrh Komise aktivovat prostřednictvím svého prováděcího aktu režim mimořádné situace na vnitřním trhu a ve vhodných případech přijmout seznam krizově relevantního zboží nebo krizově relevantních služeb. Tento prováděcí aktu musí stanovit dobu trvání aktivace, která nesmí překročit šest měsíců. Seznam krizově relevantního zboží a služeb může být změněn prostřednictvím prováděcího aktu Rady na návrh Komise.

Článek 19

Prodloužení a deaktivace

1. V případě, že má Komise za to, že důvody pro aktivaci režimu mimořádné situace na vnitřním trhu podle čl. 17 odst. 1 i nadále trvají, s přihlédnutím ke stanovisku sboru navrhne Radě, aby režim mimořádné situace na vnitřním trhu prodloužila. S výhradou naléhavých a výjimečných změn okolností vynaloží Komise veškeré úsilí, aby tak učinila nejpozději 30 dnů před uplynutím období, na které byl režim mimořádné situace na vnitřním trhu aktivován. Na základě tohoto návrhu může Rada režim mimořádné situace na vnitřním trhu prodloužit prostřednictvím svého prováděcího aktu, a to vždy nejvýše o šest měsíců.

2. Má-li sbor konkrétní a spolehlivé důkazy o tom, že by režim mimořádné situace na vnitřním trhu měl být deaktivován, může za tímto účelem vypracovat stanovisko a předat je Komisi. Pokud Komise s přihlédnutím ke stanovisku sboru usoudí, že mimořádná situace na vnitřním trhu již pominula, navrhne Radě neprodleně deaktivaci režimu mimořádné situace na vnitřním trhu.

3. Opatření přijatá v souladu s články 27 až 35 přestanou platit po deaktivaci režimu mimořádné situace na vnitřním trhu.

KAPITOLA II

Volný pohyb během mimořádné situace na vnitřním trhu

Oddíl I

Opatření usnadňující volný pohyb

Článek 20

Omezení volného pohybu během režimu mimořádné situace na vnitřním trhu

1. Aniž je dotčen článek 21, členské státy při přijímání a uplatňování vnitrostátních opatření v reakci na mimořádnou situaci na vnitřním trhu zajistí, aby tato opatření byla v souladu s právem Unie, a to i pokud jde o nediskriminaci, odůvodnění a proporcionalitu.

2. Členské státy zejména zajistí, aby opatření uvedená v odstavci 1 byla zrušena, jakmile již nebudou odůvodněná nebo přiměřená.

3. Členské státy zajistí, aby žádné požadavky kladené na občany nebo na hospodářské subjekty nevytvářely nepřiměřenou nebo zbytečnou administrativní zátěž.

4. Členské státy zajistí, aby všichni dotčení občané a zúčastněné strany, včetně pracovníků a poskytovatelů služeb, byli srozumitelným a jednoznačným způsobem informováni o opatřeních omezujících volný pohyb zboží, služeb a osob před tím, než tato opatření vstoupí v platnost. Členské státy zajistí soustavný dialog se zúčastněnými stranami, včetně komunikace se sociálními partnery a mezinárodními partnery.

Článek 21

Zakázaná omezení práva na volný pohyb během mimořádné situace na vnitřním trhu

Během režimu mimořádné situace na vnitřním trhu a při reakci na mimořádnou situaci na vnitřním trhu se členské státy zdrží zavádění:

a) veškerých opatření, která nejsou časově omezená;

b) zákazů vývozu krizově relevantního zboží nebo služeb v rámci Unie nebo opatření s rovnocenným účinkem na nebo zákazů tranzitu krizově relevantního zboží nebo opatření s rovnocenným účinkem;

c) opatření, která omezují vývoz zboží v rámci Unie, nebo opatření s rovnocenným účinkem nebo opatření, která omezují přeshraniční poskytování nebo přijímání služeb, pokud tato omezení způsobují některý z těchto důsledků:

   i) narušení dodavatelských řetězců krizově relevantního zboží a služeb; nebo

   ii) vytváření nebo prohlubování nedostatku tohoto zboží a služeb na vnitřním trhu;

d) opatření, která diskriminují osoby či subjekty požívající práva na volný pohyb podle práva Unie na základě státní příslušnosti nebo v případě společností na základě místa jejich sídla, ústřední správy nebo hlavní provozovny;

e) opatření, která odpírají osobám požívajícím práva na volný pohyb podle práva Unie: právo vstoupit na území členského státu, jehož jsou státními příslušníky nebo v němž mají bydliště; právo opustit území členského státu za účelem cesty do členského státu, jehož jsou státními příslušníky nebo v němž mají bydliště; nebo právo průjezdu přes členský stát za účelem dosažení členského státu, jehož jsou státními příslušníky nebo v němž mají bydliště;

f) opatření, která zakazují služební cesty spojené s výzkumem a vývojem, výrobou, uváděním na trh nebo souvisejícími kontrolami a údržbou krizově relevantního zboží;

g) opatření, která zakazují cestování mezi členskými státy z naléhavých rodinných důvodů, pokud je taková cesta povolena v rámci členského státu, který takové opatření zavádí;

h) opatření, která poskytovatelům služeb, zástupcům podniků a pracovníkům ukládají cestovní omezení, jež jim brání cestovat mezi členskými státy za účelem přístupu na místo výkonu jejich činnosti nebo na pracoviště, pokud taková cestovní omezení neexistují v členském státě zavádějícím toto opatření;

i) opatření, která ukládají omezení bránící:

i) cestování poskytovatelů krizově relevantních služeb, zástupců podniků a pracovníků zapojených do výroby krizově relevantního zboží nebo do poskytování krizově relevantních služeb, nebo pracovníků civilní ochrany; nebo

ii) přepravě vybavení pracovníků uvedených v bodě i) na místo výkonu jejich činnosti.

Článek 22

Zmírňující opatření pro volný pohyb osob

1. Během režimu mimořádné situace na vnitřním trhu a za účelem usnadnění volného pohybu osob podle čl. 21 písm. f) až i) může Komise prostřednictvím prováděcích aktů přijmout správní ujednání nebo poskytnout členským státům digitální nástroje s cílem usnadnit identifikaci kategorií osob a ověřování skutečností uvedených v těchto ustanoveních členskými státy ve spolupráci s ostatními příslušnými členskými státy a Komisí.

2. Pokud Komise během režimu mimořádné situace na vnitřním trhu zjistí, že členské státy zavedly šablony pro osvědčování toho, že daná fyzická osoba nebo hospodářský subjekt splňuje obecné požadavky stanovené ve vnitrostátních opatřeních pro mimořádné situace, a domnívá se, že používání odlišných šablon jednotlivými členskými státy je překážkou volného pohybu těchto fyzických osob nebo hospodářských subjektů a jejich vybavení, může Komise prostřednictvím prováděcích aktů vydat šablony, které mohou členské státy dobrovolně používat.

3. Aniž jsou dotčeny příslušné právní předpisy Unie a platné vnitrostátní právní předpisy a postupy, členské státy upřednostní postupy prohlášení, registrace nebo povolování poskytovatelů krizově relevantních služeb.

4. Komise určí prostřednictvím prováděcích aktů přijatých po konzultaci se sborem kategorie osob zapojených do výroby nebo poskytování krizově relevantního zboží a služeb, u nichž je nezbytné usnadnit volný pohyb, zavedením šablon, které mohou členské státy dobrovolně využívat.

5. Prováděcí akty uvedené v odstavcích 1, 2 a 4 tohoto článku se přijímají přezkumným postupem podle čl. 45 odst. 2. V závažných, naléhavých a řádně odůvodněných případech týkajících se dopadu krize na vnitřní trh přijme Komise postupem podle čl. 45 odst. 3 okamžitě použitelné prováděcí akty.

6. Komise zveřejní informace o zmírňujících opatřeních, která přijala podle tohoto článku, na zvláštních internetových stránkách.

Oddíl II

Transparentnost a správní pomoc

Článek 23

Transparentnost

1. Pokud byl aktivován režim mimořádné situace na vnitřním trhu v souladu s čl. 18 odst. 4, sdělí členské státy znění veškerých opatření pro mimořádné situace přijatých v reakci na krizi neprodleně po jejich přijetí Komisi a ostatním členským státům prostřednictvím styčného orgánu na úrovni Unie. Tato povinnost se uplatní pouze v případě, že příslušná

opatření zavádějí omezení výkonu práva na volný pohyb osob mezi členskými státy a nejsou již zahrnuta do informační nebo oznamovací povinnosti stanovené v jiných právních předpisech Unie. Takové sdělení musí uvádět:

a) důvody těchto opatření, včetně důvodů prokazujících, že opatření jsou oprávněná a přiměřená, jakož i veškeré související vědecké nebo jiné údaje na podporu jejich přijetí;

b) oblast působnosti těchto opatření;

c) den přijetí, den použitelnosti a dobu trvání těchto opatření.

2. Členské státy mohou sdělit Komisi a jiným členským státům prostřednictvím styčného orgánu na úrovni Unie návrh znění opatření uvedených v odstavci 1 před jejich přijetím spolu s informacemi uvedenými v odst. 1 písm. a) až c).

3. Sdělení uvedené v odstavci 2 nebrání členským státům v přijetí dotčených opatření.

4. Členské státy poskytnou veřejnosti a zároveň Komisi co nejdříve jasné, úplné a včasné informace vysvětlující opatření uvedená v odstavci 1.

5. Komise koordinuje výměnu informací mezi členskými státy a na základě informací obdržených podle tohoto článku zveřejňuje na zvláštních internetových stránkách dostupných ve všech úředních jazycích orgánů Unie příslušné informace o veškerých omezeních výkonu práva na volný pohyb, včetně informací o oblasti působnosti a době trvání dotčených vnitrostátních opatření a, je-li to možné, informací v reálném čase. Součástí těchto zvláštních internetových stránek může být i interaktivní mapa s relevantními informacemi v reálném čase o těchto opatřeních.

6. Komise zpřístupní informace obdržené podle odstavců 1, 2 a 4 sboru.

7. Informace uvedené v odstavcích 1, 2 a 4 se předávají prostřednictvím zabezpečeného nástroje, který poskytne Komise.

Článek 24

Jednotná kontaktní místa v členských státech

1. Každý členský stát provozuje vnitrostátní jednotné kontaktní místo, které poskytuje občanům, spotřebitelům, hospodářským subjektům a pracovníkům a jejich zástupcům tuto pomoc:

a) pomoc při vyžádání a získávání informací o vnitrostátních omezeních volného pohybu zboží, služeb, osob a pracovníků, která byla zavedena během režimu mimořádné situace na vnitřním trhu;

b) pomoc při provádění veškerých krizových postupů a formalit na vnitrostátní úrovni, které byly zavedeny v důsledku aktivace režimu mimořádné situace na vnitřním trhu.

2. Členské státy zajistí, aby občané, spotřebitelé, hospodářské subjekty a pracovníci a jejich zástupci mohli na vyžádání a prostřednictvím příslušného jednotného kontaktního místa získat od příslušných orgánů informace o způsobu, jakým jsou příslušná vnitrostátní opatření pro reakci na krize obecně vykládána a uplatňována. Tyto informace zahrnují v příslušných případech návod obsahující informace o jednotlivých krocích postupu. Informace musí být poskytnuty jasným, snadno pochopitelným a srozumitelným jazykem. Musí být snadno přístupné na dálku a elektronickými prostředky a musí být průběžně aktualizovány.

3. Členské státy rovněž zpřístupní informace uvedené v odstavci 1 v úředním jazyce orgánů Unie, kterému obecně rozumí co největší počet přeshraničních uživatelů, a vynaloží veškeré úsilí, aby tyto informace poskytly i v jiných úředních jazycích orgánů Unie, přičemž věnují zvláštní pozornost situaci a potřebám příhraničních regionů.

Článek 25

Jednotné kontaktní místo na úrovni Unie

1. Komise zřídí a provozuje jednotné kontaktní místo na úrovni Unie.

2. Jednotné kontaktní místo na úrovni Unie:

a) poskytuje občanům, spotřebitelům, hospodářským subjektům, pracovníkům a jejich zástupcům pomoc při vyžádání a získávání informací týkajících se opatření pro reakci na krize na úrovni Unie, která jsou relevantní nebo která ovlivňují výkon volného pohybu zboží, služeb a osob, včetně pracovníků, během režimu mimořádné situace na vnitřním trhu;

b) poskytuje občanům, spotřebitelům, hospodářským subjektům, pracovníkům a jejich zástupcům pomoc při provádění veškerých krizových postupů a formalit, které byly zavedeny na úrovni Unie v důsledku aktivace režimu mimořádné situace na vnitřním trhu;

c) sestavuje a zveřejňuje seznam všech vnitrostátních krizových opatření a vnitrostátních kontaktních míst.

3. Jednotnému kontaktnímu místu na úrovni Unie se přidělí dostatečné lidské a finanční zdroje.

KAPITOLA III

Opatření pro reakci na mimořádnou situaci na vnitřním trhu

Oddíl I

Žádosti o informace, mimořádné postupy podle právních předpisů Unie týkajících se výrobků a přednostní žádosti

Článek 26

Požadavek dvoustupňové aktivace

1. Opatření podle tohoto oddílu přijme Komise pouze tehdy, pokud byl aktivován režim mimořádné situace na vnitřním trhu a Rada sestavila seznam podle čl. 18 odst. 4.

2. Prováděcí akt zavádějící některé z opatření podle tohoto oddílu jednoznačně a konkrétně určí z krizově relevantního zboží a služeb to zboží a služby, na něž se dané opatření vztahuje. Toto opatření se použije pouze po dobu trvání režimu mimořádné situace na vnitřním trhu.

Článek 27

Žádosti o informace určené hospodářským subjektům

1. Komise může vyzvat relevantní hospodářské subjekty v dodavatelských řetězcích krizově relevantního zboží nebo krizově relevantních služeb, aby ve stanovené lhůtě dobrovolně poskytly konkrétní informace, za těchto okolností:

a) existuje závažný nedostatek krizově relevantního zboží nebo krizově relevantních služeb nebo takový nedostatek bezprostředně hrozí;

b) požadované informace jsou nezbytně nutné pro posouzení toho, zda některé z opatření stanovených v článku 28 nebo v článcích 34 až 39 může tento nedostatek nebo bezprostřední hrozbu tohoto nedostatku zmírnit;

c) informace poskytnuté prostřednictvím sboru nebo získané jinými prostředky od členských států v pohotovostní fázi nebo v režimu ostražitosti na vnitřním trhu nejsou dostatečné; a

d) Komise není schopna získat tyto informace z jiných zdrojů.

Komise po konzultaci se sborem posoudí, zda jsou podmínky uvedené v prvním pododstavci splněny.

2. Komise může prostřednictvím prováděcího aktu požádat o informace v případě, že:

a) Komisi nejsou dobrovolně poskytnuty žádné informace ve stanovené lhůtě podle odstavce 1; nebo

b) informace, které Komise obdržela prostřednictvím dobrovolného poskytování informací podle odstavce 1 nebo z jakýchkoli jiných zdrojů dostupných během pohotovostní fáze nebo režimu ostražitosti na vnitřním trhu, jsou stále nedostačující pro posouzení toho, zda by zavedení opatření podle článku 28 nebo článků 34 až 39 snížilo závažný nedostatek krizově relevantního zboží nebo krizově relevantních služeb nebo bezprostřední hrozbu takového nedostatku a zda by taková opatření měla být přijata.

3. Před přijetím prováděcího aktu uvedeného v odstavci 2 a s přihlédnutím ke stanovisku sboru Komise:

a) posoudí nezbytnost a přiměřenost takové žádosti o informace pro dosažení cílů stanovených v odst. 1 písm. b); a

b) náležitě zohlední administrativní zátěž, kterou by taková žádost mohla představovat pro dotčené hospodářské subjekty, zejména pro mikropodniky a malé a střední podniky, a odpovídajícím způsobem stanoví lhůty pro předložení příslušných informací.

4. Žádosti o informace uvedené v odstavcích 1 a 2 se omezí pouze na tyto cílené informace:

a) výrobní kapacita a případné stávající zásoby krizově relevantního zboží ve výrobních zařízeních nacházejících se v Unii nebo v zemích mimo Unii, která relevantní hospodářský subjekt provozuje, s nimiž uzavírá smlouvy nebo od nichž nakupuje dodávky, a to při plném dodržení obchodního tajemství;

b) je-li k dispozici, harmonogram očekávaného objemu výroby krizově relevantního zboží ve výrobních zařízeních nacházejících se v Unii a v zemích mimo Unii, která relevantní hospodářský subjekt provozuje nebo s nimiž uzavírá smlouvy, na dobu tří měsíců od obdržení žádosti o informace;

c) veškerá relevantní narušení dodavatelských řetězců krizově relevantního zboží nebo krizově relevantních služeb nebo nedostatek tohoto zboží či služeb v rámci těchto řetězců.

5. Prováděcí akt, kterým se stanoví žádost Komise o informace adresovaná hospodářským subjektům podle odstavce 2:

a) specifikuje krizově relevantní zboží a služby, které jsou relevantní pro žádost o informace;

b) specifikuje relevantní hospodářské subjekty, které působí v dodavatelských řetězcích krizově relevantního zboží nebo krizově relevantních služeb a kterých se žádost o informace týká;

c) specifikuje požadované informace, včetně případného poskytnutí šablony s otázkami, které by mohly být adresovány jednotlivým relevantním hospodářským subjektům;

d) prokáže existenci výjimečné potřeby uvedené v odst. 1 písm. b), pro jejíž účely jsou informace požadovány, a připojí posouzení uvedené v odst. 3 písm. a);

e) vysvětlí účel žádosti, zamýšlené použití požadovaných informací a dobu trvání tohoto použití; a

f) specifikuje lhůtu, v níž může hospodářský subjekt požádat Komisi o změnu žádosti.

Žádost o informace stanovená prováděcím aktem uvedeným v prvním pododstavci musí být formulována jasným, výstižným a srozumitelným jazykem a musí zohledňovat ochranu obchodního tajemství a úsilí, které hospodářský subjekt musí vynaložit, aby informace dobrovolně zpřístupnil, zejména jedná-li se o mikropodnik a malý a střední podnik.

6. V návaznosti na žádost Komise o informace od hospodářských subjektů prostřednictvím prováděcího aktu podle odstavce 2 vydá Komise každému z dotčených hospodářských subjektů z kategorie stanovené v uvedeném prováděcím aktu individuální rozhodnutí, v němž jej požádá, aby buď poskytl informace stanovené v uvedeném prováděcím aktu, nebo

vysvětlil, proč tyto informace nemůže poskytnout. Komise vychází pokud možno z relevantního a dostupného soupisu relevantních hospodářských subjektů sestaveného členskými státy v souladu s čl. 16 odst. 3. V příslušných případech může Komise rovněž získat nezbytné informace o dotčených hospodářských subjektech od členských států.

7. Rozhodnutí Komise obsahující individuální žádosti o informace přijatá podle odstavce 6 musí být řádně odůvodněná a přiměřená, pokud jde o objem, povahu a podrobnost údajů, jakož i četnost přístupu k požadovaným údajům, a musí být nezbytná pro zvládání dané mimořádné situace.

Tato rozhodnutí musí obsahovat všechny tyto prvky:

a) odkaz na prováděcí akt podle odstavce 2, na němž jsou založena;

b) popis situace závažného nedostatku vzniklého v souvislosti s krizí nebo bezprostřední hrozby takového nedostatku, které k rozhodnutí vedly;

c) záruky ochrany osobních údajů v souladu s článkem 42, záruky nezveřejnění citlivých obchodních informací, záruky nezveřejnění obchodního tajemství a záruky ochrany duševního vlastnictví obsažených v odpovědi v souladu s článkem 43;

d) informace o možnosti napadnout rozhodnutí u Soudního dvora Evropské unie v souladu s příslušnými právními předpisy Unie;

e) přiměřenou lhůtu nepřesahující 20 pracovních dnů, během níž mají být informace nebo odůvodnění odmítnutí poskytnout tyto informace předloženy.

Při stanovování lhůty uvedené v druhém pododstavci písm. e) Komise zohlední zejména velikost dotčeného hospodářského subjektu z hlediska počtu zaměstnanců a úsilí nezbytné ke shromáždění a zpřístupnění informací.

Hospodářský subjekt může požádat o jednorázové prodloužení lhůty do dvou dnů před jejím uplynutím, pokud toto prodloužení vyžaduje závažnost situace. Komise na každou takovouto žádost o prodloužení lhůty odpoví do jednoho pracovního dne.

8. Pokud by zpracování žádosti o informace hospodářským subjektem mohlo významně narušit jeho činnost, může tento hospodářský subjekt odmítnout poskytnout požadované informace a své odmítnutí odůvodní Komisi. Komise nezveřejní žádné takové odmítnutí poskytnout požadované informace ani důvody tohoto odmítnutí.

9. Komise neprodleně předá kopii každé žádosti o informace podle odstavců 1 a 2 příslušnému orgánu členského státu, na jehož území se hospodářský subjekt nachází. Pokud to tento příslušný vnitrostátní orgán požaduje, předá mu Komise také informace získané od daného hospodářského subjektu v souladu s právem Unie.

10. Komise po obdržení informací na základě žádosti o informace podle odstavců 1 a 2:

a) použije příslušné informace pouze způsobem, který je slučitelný s účelem, pro který byly požadovány;

b) je-li zpracování osobních údajů nezbytné, zajistí uplatnění technických a organizačních opatření, která zachovávají důvěrnost a integritu požadovaných informací, zejména osobních údajů, a která chrání práva a svobody subjektů údajů;

c) vymaže informace, jakmile již nejsou pro uvedený účel nezbytné, a bez zbytečného odkladu informuje hospodářský subjekt a příslušný orgán dotčeného členského státu o tom, že informace byly vymazány, ledaže je jejich archivace vyžadována pro účely transparentnosti v souladu s vnitrostátním právem.

11. Každý dotčený hospodářský subjekt nebo jakákoli osoba, která je řádně oprávněna jej zastupovat, poskytne požadované informace individuálně v souladu s pravidly Unie pro hospodářskou soutěž upravujícími výměnu informací.

12. Prováděcí akty uvedené v odstavci 2 tohoto článku se přijímají přezkumným postupem podle čl. 45 odst. 2. V závažných, naléhavých a řádně odůvodněných případech týkajících se dopadu krize na vnitřní trh přijme Komise postupem podle čl. 45 odst. 3 okamžitě použitelné prováděcí akty.

13. Žádosti o informace podané podle tohoto článku se netýkají informací, jejichž zveřejnění by bylo v rozporu se základními zájmy národní bezpečnosti členských států.

Článek 28

Aktivace mimořádných postupů v příslušných právních předpisech Unie týkajících se výrobků

1. Pokud byl prostřednictvím prováděcího aktu Rady přijatého podle článku 18 tohoto nařízení aktivován režim mimořádné situace na vnitřním trhu a nastal nedostatek určitého krizově relevantního zboží, může Komise prostřednictvím prováděcích aktů aktivovat mimořádné postupy obsažené v právních aktech Unie ve znění nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2024/2748 ([55]) a směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2024/2749 ([56]), pokud jde o toto krizově relevantní zboží. V těchto prováděcích aktech se uvede krizově relevantní zboží a mimořádné postupy, které jsou předmětem aktivace, odůvodní se tato aktivace a její přiměřenost a uvede se doba trvání této aktivace.

2. Aktivace mimořádných postupů podle odstavce 1 platí pouze po dobu trvání režimu mimořádné situace na vnitřním trhu.

3. Prováděcí akty uvedené v odstavci 1 tohoto článku se přijímají přezkumným postupem podle čl. 45 odst. 2. V závažných, naléhavých a řádně odůvodněných případech týkajících se dopadu krize na vnitřní trh přijme Komise postupem podle čl. 45 odst. 3 okamžitě použitelné prováděcí akty.

Článek 29

Přednostní žádosti

1. Komise může ve výjimečných situacích po konzultaci s členskými státy, v nichž jsou hospodářské subjekty usazeny, a po maximálním zohlednění jejich stanoviska zaslat jednomu nebo více hospodářským subjektům usazeným v Unii žádost, aby přijaly výrobu nebo dodávky krizově relevantního zboží a upřednostnily je (dále jen „přednostní žádosti“), pokud:

a) existuje závažný a trvalý nedostatek krizově relevantního zboží, na které se žádost vztahuje, a

b) výroby nebo dodávek takového zboží by nebylo možné dosáhnout jinými opatřeními stanovenými v tomto nařízení, včetně opatření uvedených v článku 35 nebo v hlavě V.

2. Komise prokáže, že výběr adresátů přednostních žádostí uvedených v tomto článku je nediskriminační a je v souladu s pravidly Unie v oblasti hospodářské soutěže.

3. Komise zakládá přednostní žádosti uvedené v tomto článku na objektivních, věcných, měřitelných a podložených údajích, které prokazují, že toto upřednostnění je nezbytné pro zajištění zachování životně důležitých společenských funkcí nebo hospodářských činností na vnitřním trhu, jakož i s ohledem na oprávněné zájmy hospodářského subjektu a náklady a úsilí potřebné pro jakoukoli změnu výrobního postupu dodavatelského řetězce. Komise v přednostní žádosti výslovně uvede, že hospodářský subjekt může tuto žádost odmítnout.

4. Pokud hospodářský subjekt, jemuž je určena přednostní žádost uvedená v odstavci 1, tuto žádost výslovně přijal, přijme Komise prováděcí akt, kterým stanoví:

([55]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2024/2748 ze dne 9. října 2024, kterým se mění nařízení (EU) č. 305/2011, (EU) 2016/424, (EU) 2016/425, (EU) 2016/426, (EU) 2023/988 a (EU) 2023/1230, pokud jde o mimořádné postupy pro posuzování shody, předpoklad shody, přijímání společných specifikací a dozor nad trhem v souvislosti s mimořádnou situací na vnitřním trhu (Úř. věst. L, 2024/2748, 8.11.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/2748/oj).

([56]) Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2024/2749 ze dne 9. října 2024, kterou se mění směrnice 2000/14/ES, 2006/42/ES, 2010/35/EU, 2014/29/EU, 2014/30/EU, 2014/33/EU, 2014/34/EU, 2014/35/EU, 2014/53/EU a 2014/68/EU, pokud jde o mimořádné postupy pro posuzování shody, předpoklad shody, přijímání společných specifikací a dozor nad trhem v souvislosti s mimořádnou situací na vnitřním trhu (Úř. věst. L, 2024/2749, 8.11.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2024/2749/oj).

a) právní základ přednostní žádosti, které musí hospodářský subjekt vyhovět;

b) zboží, kterého se přednostní žádost týká, a množství, v němž má být dodáno;

c) lhůty, v nichž má být přednostní žádost vyřízena;

d) adresáty přednostní žádosti a

e) vzdání se smluvní odpovědnosti podle podmínek stanovených v odstavci 6.

5. Přednostní žádost podaná podle odstavce 4 musí stanovovat spravedlivou a přiměřenou cenu, která odpovídajícím způsobem zohledňuje náklady příležitosti hospodářského subjektu při plnění přednostní žádosti ve srovnání se stávajícími závazky k plnění. Tato přednostní žádost má přednost před veškerými předchozími soukromými nebo veřejnými závazky k plnění v souvislosti se zbožím, na které se přednostní žádost vztahuje, podle soukromého nebo veřejného práva.

6. Hospodářský subjekt, na nějž se vztahuje přednostní žádost podle odstavce 4, nenese odpovědnost za žádné porušení smluvní povinnosti, která se řídí právem členského státu, pokud:

a) je toto porušení smluvní povinnosti nezbytné pro splnění požadovaného upřednostnění;

b) byl dodržen prováděcí akt uvedený v odstavci 4 a

c) jediným účelem přijetí přednostní žádosti nebyla snaha nepřiměřeně se vyhnout předchozí smluvní povinnosti.

7. Přednostní žádosti nezahrnují zboží, jehož výroba nebo dodávka by byla v rozporu se základními zájmy národní bezpečnosti nebo obrany členských států.

8. Komise přijme prováděcí akt uvedený v odstavci 4 v souladu s platným právem Unie, včetně zásad nezbytnosti a proporcionality, a se závazky Unie podle mezinárodního práva.

9. Prováděcí akt uvedený v odstavci 4 tohoto článku se přijímá přezkumným postupem podle čl. 45 odst. 2.

10. Pokud hospodářský subjekt poté, co výslovně přijal přednostní žádost, této žádosti nevyhoví úmyslně nebo z hrubé nedbalosti, může Komise dotčenému hospodářskému subjektu rozhodnutím uložit pokutu, považuje-li to za nezbytné a přiměřené. Tato pokuta nesmí překročit 100 000 EUR. Pokuty uložené mikropodnikům a malým a středním podnikům nesmí překročit 25 000 EUR.

Článek 30

Ukládání pokut hospodářským subjektům za nevyhovění výslovně přijaté přednostní žádosti

1. Při stanovení výše pokuty podle čl. 29 odst. 10 vezme Komise v úvahu velikost dotčeného hospodářského subjektu a jeho hospodářské zdroje, jakož i povahu, závažnost a dobu trvání nevyhovění výslovně přijaté přednostní žádosti, přičemž náležitě zohlední zásady proporcionality a přiměřenosti.

2. Soudní dvůr Evropské unie má pravomoc k soudnímu přezkumu v plné jurisdikci, pokud jde o rozhodnutí, kterými Komise uložila pokutu podle čl. 29 odst. 10. Uloženou pokutu může zrušit, snížit nebo zvýšit.

Článek 31

Promlčecí lhůta pro ukládání pokut

1. Pravomoc Komise ukládat pokuty podle čl. 29 odst. 10 podléhá dvouleté promlčecí lhůtě.

2. Promlčecí lhůta začíná běžet dnem, kdy se Komise dozví o nevyhovění výslovně přijaté přednostní žádosti. V případě trvajícího nebo opakovaného nevyhovění žádosti však lhůta začíná běžet dnem, kdy toto nevyhovění skončí.

3. Jakékoli opatření přijaté Komisí nebo příslušnými orgány členských států s cílem zajistit vyhovění přednostní žádosti přerušuje běh promlčecí lhůty.

4. Přerušení promlčecí lhůty se vztahuje na všechny strany, které jsou odpovědné za účast na nevyhovění žádosti.

5. Každým přerušením začíná běh promlčecí lhůty od začátku. K promlčení však dojde nejpozději dnem, kdy uplynula doba rovnající se dvojnásobku promlčecí lhůty, aniž by Komise uložila pokutu. Tato lhůta se prodlužuje o dobu, po kterou je běh promlčecí lhůty pozastaven z důvodu řízení vedeného ohledně rozhodnutí Komise před Soudním dvorem Evropské unie.

Článek 32

Promlčecí lhůta pro vymáhání plateb pokut

1. Pravomoc Komise vymáhat rozhodnutí přijatá podle čl. 29 odst. 10 podléhá promlčecí lhůtě pěti let.

2. Promlčecí lhůta začíná běžet dnem, kdy se rozhodnutí stane pravomocným.

3. Promlčecí lhůta pro vymáhání plateb pokut se přerušuje:

a) oznámením rozhodnutí, kterým se mění původní částka pokuty nebo kterým se zamítá žádost o takovou změnu;

b) každým úkonem Komise nebo členského státu jednajícího na žádost Komise, jehož cílem je vymoci platbu této pokuty.

4. Každým přerušením začíná běh lhůty od začátku.

5. Promlčecí lhůta pro vymáhání plateb pokut se pozastaví po dobu:

a) lhůty pro zaplacení;

b) po kterou je vymáhání platby pozastaveno rozhodnutím Soudního dvora Evropské unie.

Článek 33

Právo být vyslechnut při ukládání pokut

1. Před přijetím rozhodnutí podle čl. 29 odst. 10 poskytne Komise dotčenému hospodářskému subjektu příležitost vyjádřit se k:

a) předběžným zjištěním Komise včetně všech záležitostí, k nimž Komise vznesla námitky;

b) opatřením, která by Komise mohla přijmout s ohledem na předběžná zjištění podle písmene a) tohoto odstavce.

2. Dotčené hospodářské subjekty mohou předložit své připomínky k předběžným zjištěním Komise podle odst. 1 písm. a) ve lhůtě, kterou Komise stanoví ve svých předběžných zjištěních a která nesmí být kratší než 21 dnů.

3. Komise založí svá rozhodnutí pouze na námitkách, ke kterým se dotčené hospodářské subjekty mohly vyjádřit.

4. Při každém řízení musí být plně dodržováno právo dotčeného hospodářského subjektu na obhajobu. Dotčený hospodářský subjekt má právo nahlížet do spisu Komise za podmínek dohodnutého poskytnutí informací, s výhradou oprávněného zájmu hospodářských subjektů na ochraně jejich obchodního tajemství. Právo nahlížet do spisu se nevztahuje na důvěrné informace a interní dokumenty Komise nebo orgánů členských států. Právo nahlížet do spisu se zejména nevztahuje na korespondenci mezi Komisí a orgány členských států. Žádné ustanovení tohoto odstavce nebrání Komisi sdělovat a užívat informace nezbytné k předložení důkazu nevyhovění žádosti.

Oddíl II

Další opatření k zajištění dostupnosti krizově relevantního zboží a služeb

Článek 34

Solidarita a koordinovaná distribuce krizově relevantního zboží a služeb

1. V případě nedostatku krizově relevantního zboží a služeb, který má dopad na jeden nebo více členských států, mohou dotčené členské státy uvědomit o této skutečnosti Komisi a uvést potřebná množství a veškeré další relevantní informace. Komise předá informace relevantním příslušným orgánům a zefektivní koordinaci reakcí členských států.

2. Pokud je *Komise* podle odstavce 1 informována, že krizově relevantní zboží nebo krizově relevantní služby v některém členském státě nepostačují k uspokojení potřeb souvisejících s mimořádnou situací na vnitřním trhu, může Komise s přihlédnutím ke stanovisku sboru a k informacím shromážděným podle tohoto nařízení ostatním členským státům doporučit, aby toto zboží nebo služby distribuovaly pokud možno cíleně s ohledem na potřebu dále nezhoršovat narušení vnitřního trhu, a to i v zeměpisných oblastech, které jsou tímto narušením obzvláště zasaženy, v souladu se zásadami nezbytnosti, proporcionality a solidarity a při stanovení co nejefektivnějšího využití tohoto zboží nebo služeb s cílem danou mimořádnou situaci na vnitřním trhu ukončit.

Článek 35

Opatření k zajištění dostupnosti a dodávek krizově relevantního zboží nebo krizově relevantních služeb

1. Pokud je Komise informována podle čl. 34 odst. 1, že existuje riziko, že krizově relevantní zboží nebo krizově relevantní služby v některém členském státě nepostačují k uspokojení potřeb souvisejících s mimořádnou situací na vnitřním trhu, může s přihlédnutím ke stanovisku sboru doporučit, aby členské státy přijaly specifická opatření. Tato opatření co nejrychleji zajistí účinnou reorganizaci dodavatelských řetězců a výrobních linek a využití stávajících zásob ke zlepšení dostupnosti a dodávek tohoto zboží nebo služeb.

2. Opatření uvedená v odstavci 1 mohou zahrnovat zejména opatření:

a) usnadňující rozšíření nebo změnu využití stávajících výrobních kapacit pro krizově relevantní zboží nebo zřizování kapacit nových;

b) usnadňující rozšíření stávajících kapacit souvisejících s činnostmi v oblasti služeb nebo zřizování kapacit nových;

c) zaměřená na urychlení příslušných schvalovacích a povolovacích postupů, včetně environmentálních povolení, týkajících se výroby a distribuce krizově relevantního zboží nebo je ovlivňujících;

d) zaměřená na urychlení postupů povolování a registrace krizově relevantních služeb;

e) zaměřená na urychlení příslušných postupů schvalování výrobků s cílem uvést na trh krizově relevantní zboží, na které se nevztahují žádné právní předpisy Unie harmonizující podmínky pro uvádění výrobků na trh.

HLAVA V

ZADÁVÁNÍ VEŘEJNÝCH ZAKÁZEK

KAPITOLA I

Zadávání veřejných zakázek Komisí v zastoupení nebo jménem členských států během režimu ostražitosti na vnitřním trhu nebo režimu mimořádné situace na vnitřním trhu

Článek 36

Žádost členských států určená Komisi, aby v jejich zastoupení nebo jejich jménem zadávala veřejné zakázky na zboží a služby

1. Dva nebo více členských států mohou požádat Komisi, aby v zastoupení nebo jménem členských států, které si přejí být Komisí zastupovány (dále jen „zúčastněné členské státy"), zahájila zadávací řízení na nákup zboží a služeb kritického významu nebo krizově relevantního zboží a služeb.

2. Komise posoudí neprodleně a po konzultaci se sborem nezbytnost a přiměřenost žádosti uvedené v odstavci 1. Pokud Komise nemá v úmyslu uvedené žádosti vyhovět, uvědomí o tom dotčené členské státy a sbor a uvede důvody svého zamítnutí.

3. Pokud Komise souhlasí s tím, že bude zadávat veřejné zakázky v zastoupení nebo jménem zúčastněných členských států:

a) informuje všechny členské státy a sbor o svém záměru vypsat zadávací řízení a vyzvat k účasti členské státy, které o to mají zájem;

b) vypracuje návrh dohody, která bude uzavřena se zúčastněnými členskými státy a která Komisi umožní zadávat veřejné zakázky v jejich zastoupení nebo jejich jménem.

Dohoda založená na návrhu uvedeném v písm. b) prvního pododstavce stanoví podrobné podmínky zadávání veřejných zakázek, včetně praktických ujednání, navrhovaných maximálních množství, podmínek společného nákupu nebo pronájmu v zastoupení nebo jménem zúčastněných členských států, včetně cen a dodacích lhůt.

4. Pokud Komise zruší zadávací řízení v souladu s článkem 174 nařízení (EU, Euratom) 2024/2509 (dále jen „finanční nařízení"), okamžitě o tom uvědomí zúčastněné členské státy, aby mohly neprodleně zahájit vlastní zadávací řízení.

Článek 37

Zřízení a provádění mandátu Komise k jednání

1. Dohoda uvedená v čl. 36 odst. 3 druhém pododstavci stanoví mandát k jednání, na jehož základě bude Komise v zastoupení nebo jménem zúčastněných členských států pořizovat relevantní zboží a služby kritického významu nebo krizově relevantní zboží a služby prostřednictvím uzavírání nových smluv. Tento mandát k jednání zahrnuje hodnotící kritéria.

2. Komise vyzve zúčastněné členské státy, aby jmenovaly zástupce, kteří se budou účastnit jednání o dohodě uvedené v čl. 36 odst. 3 písm. b) i přípravy zadávacího řízení.

3. Komise je podle této dohody oprávněna při zadávání zakázek v zastoupení nebo jménem zúčastněných členských států uzavírat s hospodářskými subjekty, včetně jednotlivých výrobců zboží a služeb kritického významu nebo krizově relevantního zboží a služeb, smlouvy týkající se poskytování tohoto zboží nebo služeb.

4. Aniž je dotčen článek 174 finančního nařízení, provádí Komise zadávací řízení v zastoupení nebo jménem zúčastněných členských států, včetně přijímání rozhodnutí o udělení zakázky, a uzavírá výsledné smlouvy s hospodářskými subjekty.

5. Při provádění výsledných dohod a při provádění zadávacích řízení Komise zajistí, aby bylo se zúčastněnými členskými státy zacházeno nediskriminačním způsobem.

Článek 38

Způsoby zadávání veřejných zakázek Komisí v zastoupení nebo jménem členských států

1. Zadávání veřejných zakázek podle tohoto nařízení provádí Komise v souladu s pravidly stanovenými ve finančním nařízení pro její vlastní zadávání veřejných zakázek.

2. Je-li to řádně odůvodněno krajní naléhavostí nebo je-li to nezbytně nutné k přizpůsobení se nepředvídaným okolnostem během mimořádné situace na vnitřním trhu a za předpokladu, že změna podstatně nemění předmět smlouvy, může Komise po dohodě s dodavatelem:

a) umožnit změnu podepsané smlouvy nad prahovou hodnotu 50 % až do 100 % hodnoty původní smlouvy, nebo

b) po dohodě s prostou většinou zúčastněných členských států umožnit dalším členským státům připojit se k podepsané smlouvě nebo podepsat s vybraným dodavatelem dodatečnou smlouvu.

3. Má se za to, že změna podstatně mění předmět příslušné smlouvy, pokud způsobuje, že se smlouva podstatně liší od původně uzavřené smlouvy, tj. pokud je splněna jedna nebo více z těchto podmínek:

a) změna zavádí nebo ruší podstatné podmínky, které by v případě, že by byly součástí původního zadávacího řízení, umožnily přijetí jiných uchazečů než těch, kteří byli původně vybráni, nebo přijetí jiné nabídky než té, která byla původně přijata, přilákaly by k účasti v zadávacím řízení další účastníky, nebo by nevedly k výběru vítězného uchazeče;

b) změna podstatně mění ekonomickou rovnováhu smlouvy ve prospěch dodavatele, a to způsobem, který v původní smlouvě není upraven;

c) změna podstatně rozšiřuje rozsah smlouvy.

KAPITOLA II

Společné zadávání veřejných zakázek během režimu ostražitosti na vnitřním trhu a režimu mimořádné situace na vnitřním trhu

Článek 39

Společné zadávací řízení

1. Komise a jeden nebo více veřejných zadavatelů nebo zadavatelů ve smyslu článku 4 směrnice 2014/25/EU ze zúčastněných členských států mohou provést společné zadávací řízení v souladu s pravidly stanovenými v čl. 168 odst. 2 finančního nařízení s cílem poskytnout zboží a služby kritického významu nebo krizově relevantní zboží a služby. Členské státy mohou kapacity, které byly předmětem společného zadávacího řízení, v plné míře pořídit, pronajmout nebo pronajmout formou leasingu.

2. Účast na společném zadávacím řízení je otevřena všem členským státům, státům ESVO a kandidátským zemím Unie, jakož i Andorrskému knížectví, Monackému knížectví, Republice San Marino a Vatikánskému městskému státu. Pro účely tohoto článku a článku 41 se uvedené země, pokud se rozhodnou účastnit se společného zadávacího řízení, považují za zúčastněné členské státy.

3. Společnému zadávacímu řízení předchází dohoda o společném zadávacím řízení mezi Komisí a zúčastněnými členskými státy s cílem stanovit praktické podmínky upravující zadávání veřejných zakázek a hodnotící kritéria v souladu s příslušnými právními předpisy Unie.

4. Komise informuje Evropský parlament o společných zadávacích řízeních provedených v souladu s tímto článkem a na požádání udělí přístup ke smlouvám, které byly uzavřeny v návaznosti na tato řízení, přičemž zajistí vhodnou ochranu obchodně citlivých informací, včetně obchodních tajemství, obchodních vztahů a zájmů Unie.

KAPITOLA III

Zadávání veřejných zakázek členskými státy během režimu mimořádné situace na vnitřním trhu

Článek 40

Konzultace a koordinace týkající se jednotlivých veřejných zakázek zadávaných členskými státy

Pokud byl aktivován režim mimořádné situace na vnitřním trhu podle článku 18, vynaloží členské státy veškeré úsilí, aby sebe navzájem a Komisi informovaly o probíhajících zadávacích řízeních na krizově relevantní zboží a služby.

Před zahájením nových zadávacích řízení v souladu se směrnicemi 2014/24/EU a 2014/25/EU členské státy:

a) se vzájemně informují o záměru kteréhokoli ze svých veřejných zadavatelů nebo zadavatelů zahájit zadávací řízení na krizově relevantní zboží a služby;

b) konzultují s ostatními členskými státy a Komisí nejvhodnější způsob zadávání veřejných zakázek, a

c) koordinují svá zadávací řízení v době mimořádné situace na vnitřním trhu v duchu solidarity mezi členskými státy.

Článek 41

Ustanovení o výlučnosti

1. Během režimu mimořádné situace na vnitřním trhu dohoda, kterou se řídí zadávání veřejných zakázek Komisí v zastoupení nebo jménem jednoho nebo více zúčastněných členských států nebo společné zadávání veřejných zakázek Komisí a jedním nebo více zúčastněnými členskými státy, ve vhodných případech zavede ustanovení o výlučnosti, podle nějž se zúčastněné členské státy zavazují, že dané krizově relevantní zboží nebo krizově relevantní služby nebudou zadávat prostřednictvím jiných kanálů a nebudou vést paralelní jednání.

Pokud je zavedeno ustanovení o výlučnosti, stanoví se v něm, že zúčastněné členské státy mohou se souhlasem Komise a po konzultaci se všemi ostatními zúčastněnými členskými státy zahájit vlastní zadávací řízení na pořízení dodatečného množství krizově relevantního zboží nebo krizově relevantních služeb, které jsou předmětem probíhajícího společného zadávacího řízení nebo zadávání veřejných zakázek Komisí v zastoupení nebo jménem členských států, a to způsobem, který nenarušuje probíhající zadávání veřejných zakázek. Žádost o takovou dohodu se zasílá Komisi, která ji předá ostatním zúčastněným členským státům ke zvážení.

2. Ustanovení o výlučnosti se použije na všechny nové smlouvy, včetně konkrétních smluv na základě rámcových smluv, jejichž uzavření by veřejní zadavatelé nebo jiní zadavatelé zúčastněných členských států zvažovali během aktivace režimu mimořádné situace na vnitřním trhu.

HLAVA VI

OCHRANA ÚDAJŮ, DŮVĚRNOST, BEZPEČNOSTNÍ PRAVIDLA A DIGITÁLNÍ NÁSTROJE

Článek 42

Ochrana osobních údajů

1. Tímto nařízením nejsou dotčeny povinnosti členských států týkající se zpracování osobních údajů podle nařízení (EU) 2016/679 a směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/58/ES ([57]) o soukromí a elektronických komunikacích ani

([57]) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/58/ES ze dne 12. července 2002 o zpracování osobních údajů a ochraně soukromí v odvětví elektronických komunikací (směrnice o soukromí a elektronických komunikacích) (Úř. věst. L 201, 31.7.2002, s. 37).

povinnosti Komise a případně dalších orgánů, institucí a jiných subjektů Unie týkající se zpracování osobních údajů podle nařízení (EU) 2018/1725 při plnění jejich povinností.

2. Osobní údaje se nezpracovávají ani nesdělují s výjimkou případů, kdy je to pro účely tohoto nařízení naprosto nezbytné. V takových případech se příslušným způsobem použijí podmínky nařízení (EU) 2016/679 a (EU) 2018/1725.

3. Není-li zpracování osobních údajů naprosto nezbytné pro potřeby mechanismů stanovených v tomto nařízení, osobní údaje se anonymizují tak, aby nebylo možné identifikovat subjekt údajů.

Článek 43

Důvěrnost a bezpečnostní pravidla pro ochranu získaných informací

1. Informace získané v důsledku uplatňování tohoto nařízení se použijí pouze k účelu, pro který byly vyžádány.

2. Členské státy a Komise zajistí ochranu obchodního tajemství a dalších citlivých a důvěrných informací získaných a vytvořených při uplatňování tohoto nařízení, a to i v souvislosti s doporučeními a opatřeními, která mají být přijata, v souladu s právem Unie a vnitrostátním právem.

3. Komise nesdílí žádné informace, které získala podle tohoto nařízení, způsobem, jenž by mohl vést k identifikaci jednotlivého hospodářského subjektu, pokud by sdílení těchto informací mělo za následek potenciální poškození obchodních zájmů nebo dobré pověsti tohoto hospodářského subjektu nebo vyzrazení obchodních tajemství.

4. Sbor je vázán bezpečnostními pravidly Komise na ochranu utajovaných informací Evropské unie a citlivých neutajovaných informací.

5. Členské státy a Komise zajistí, aby bez předchozího písemného souhlasu původce informací nedošlo ke snížení stupně utajení nebo k odtajnění utajovaných informací poskytovaných nebo vyměňovaných podle tohoto nařízení.

Článek 44

Digitální nástroje

1. Do 29. května 2026 zřídí Komise a členské státy, pokud již neexistují vhodné nástroje nebo infrastruktura IT, interoperabilní digitální nástroje nebo infrastrukturu IT podporující cíle tohoto nařízení a tyto nástroje nebo tuto infrastrukturu IT udržují a pravidelně aktualizují. Tyto nástroje nebo tato infrastruktura musí být vyvinuty jindy než během režimu mimořádné situace na vnitřním trhu, aby mohly včas a účinně reagovat na možné budoucí mimořádné situace. Zahrnují mimo jiné standardizované, bezpečné a účinné digitální nástroje pro bezpečné shromažďování a výměnu informací, jakož i specializovaný jednotný digitální portál nebo internetové stránky, na nichž mohou občané a podniky nalézt a předkládat formuláře pro prohlášení, registraci nebo povolení.

2. Komise stanoví technické aspekty těchto nástrojů nebo této infrastruktury prostřednictvím prováděcích aktů a využije pokud možno již existujících nástrojů IT či portálů. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 45 odst. 2.

HLAVA VII

ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Článek 45

Výbor

1. Komisi je nápomocen Výbor pro odolnost a mimořádné situace na vnitřním trhu. Tento výbor je výborem ve smyslu nařízení (EU) č. 182/2011.

2. Odkazuje-li se na tento odstavec, použije se článek 5 nařízení (EU) č. 182/2011.

3. Odkazuje-li se na tento odstavec, použije se článek 8 nařízení (EU) č. 182/2011 ve spojení s článkem 5 uvedeného nařízení.

Článek 46

Zpráva, přezkum a hodnocení

1. Do 29. listopadu 2029 a poté každých pět let provede Komise hodnocení a předloží Evropskému parlamentu a Radě zprávu o fungování a účinnosti tohoto nařízení.

2. Kromě toho Komise do čtyř měsíců po deaktivaci režimu ostražitosti na vnitřním trhu nebo případně režimu mimořádné situace na vnitřním trhu provede hodnocení opatření prováděných podle tohoto nařízení v souvislosti s krizí, která vedla k aktivaci tohoto režimu, a předloží zprávu Evropskému parlamentu a Radě, zejména ohledně účinnosti těchto opatření.

3. Ke zprávám uvedeným v odstavcích 1 a 2 budou případně připojeny příslušné legislativní návrhy.

4. Zprávy uvedené v odstavcích 1 a 2 budou obsahovat zejména hodnocení:

a) přínosu tohoto nařízení k hladkému a efektivnímu fungování vnitřního trhu, zejména pokud jde o volný pohyb zboží, služeb a osob a zamezení rozdílným vnitrostátním opatřením, která by vytvořila přeshraniční omezení;

b) opatření prováděných podle tohoto nařízení, včetně posouzení zásad nediskriminace a proporcionality, zejména:

   i) dopadu opatření prováděných v rámci pohotovostní fáze, zejména opatření týkajících se zátěžových testů, odborné přípravy a krizových protokolů, digitálních nástrojů, odolnosti a dostupnosti zboží;

   ii) dopadu opatření prováděných v rámci režimu ostražitosti na vnitřním trhu;

   iii) dopadu opatření prováděných během režimu mimořádné situace na vnitřním trhu, a to zejména na základní práva zakotvená v Listině, především pokud jde o svobodu podnikání, svobodu hledat zaměstnání a pracovat a právo na kolektivní vyjednávání a akci, včetně práva na stávku;

c) práce sboru, včetně jeho práce ve vztahu k práci jiných příslušných krizově relevantních subjektů na úrovni Unie, zejména IPCR, Úřadu pro připravenost a reakci na mimořádné situace v oblasti zdraví a mechanismu civilní ochrany Unie;

d) vhodnosti kritérií pro aktivaci režimu ostražitosti na vnitřním trhu nebo případně režimu mimořádné situace na vnitřním trhu.

5. Pro účely odstavce 1 a 2 příslušné orgány členských států a sbor poskytují Komisi na její žádost příslušné informace.

V případě potřeby si může Komise rovněž vyžádat a získat jakékoli relevantní specializované nebo vědecké poznatky od příslušných orgánů, institucí a jiných subjektů Unie.

Článek 47

Změny nařízení (ES) č. 2679/98

Nařízení (ES) č. 2679/98 se mění takto:

1) článek 2 se nahrazuje tímto:

„*Článek 2*

Tímto nařízením není žádným způsobem dotčen výkon základních práv uznávaných členskými státy a na úrovni Unie, včetně práva na stávku nebo práva přijmout jiná opatření na základě zvláštních systémů členských států v oblasti pracovněprávních vztahů, a to v souladu s vnitrostátním právem nebo zvyklostmi. Není dotčeno právo pracovníků a zaměstnavatelů v souladu s vnitrostátním právem nebo zvyklostmi sjednávat a uzavírat kolektivní smlouvy a v případě střetu zájmů právo na kolektivní akci na obranu jejich zájmů, včetně stávky.“;

2) doplňuje se nový článek, který zní:

„*Článek 5a*

1. V případě, že byl v souladu s článkem 18 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2024/2747 (*) aktivován režim mimořádné situace na vnitřním trhu ve smyslu čl. 3 bodu 3 uvedeného nařízení, přestanou se články 3, 4 a 5 tohoto nařízení po dobu trvání režimu mimořádné situace na vnitřním trhu uplatňovat na krizově relevantní zboží uvedené v prováděcím aktu přijatém podle čl. 18 odst. 4 uvedeného nařízení.

2. Pokud se použije odstavec 1 tohoto článku, nejsou dotčeny povinnosti vyplývající z tohoto nařízení před aktivací režimu mimořádné situace na vnitřním trhu v souladu s nařízením (EU) 2024/2747.

(*) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2024/2747 ze dne 9. října 2024, kterým se zavádí rámec opatření týkající se mimořádných situací na vnitřním trhu a odolnosti vnitřního trhu a kterým se mění nařízení Rady (ES) č. 2679/98 (akt pro odolnost a mimořádné situace na vnitřním trhu) (Úř. věst. L, 2024/2747, 8.11.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/2747/oj)“.

Článek 48

Vstup v platnost a použitelnost

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Použije se od 29. května 2026.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

Ve Štrasburku dne 9. října 2024.

Za Evropský parlament	*Za Radu*
předsedkyně	*předseda*
R. METSOLA	BÓKA J.